Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1790 | 4 PAGINI — 20 BANI | Duminică 30 ianuarie 1955

Chemarea Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R. P. R.

Cetățeni ai Republicii Populare Romîne!

Răspunzînd voinței de pace a tuturor popoarelor și pentru a feri omenirea de grozăviile unui război atomic, Consiliul Mondial al Păcii a adresat popoarelor lumii următorul apel:

„IN PREZENT, ANUMITE GUVERNE PREGĂTESC SĂ DEZLANȚUIE UN RĂZBOI ATOMIC. ELE VOR SĂ CONVINGĂ POPOARELE DE INEVITABILITATEA ACESTUIA.

FOLOSIREA ARMEI ATOMICE AR DUCE LA UN RĂZBOI DE EXTERMINARE.

DECLARĂM CĂ GUVERNUL CARE VA DEZLĂNȚUI RĂZBOIUL ATOMIC VA PIERDE INCREDEREA POPORULUI SĂU ȘI VA FI CONDAMNAT DE TOATE POPOARELE.

NE RIDICĂM IMPOTRIVA ACELORA CARE PREGĂTESC RĂZBOIUL ATOMIC.

CEREM DISTRUGEREA IN TOATE ȚĂRILE A STOCURILOR DE ARME ATOMICE ȘI INCETAREA IMEDIATĂ A PRODUCȚIEI ACESTORA".

Comitetul Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R. vă cheamă să semnați acest apel!

Lupta popoarelor poate împiedica dezlănțuirea războiului atomic.

Cele 500 milioane semnături strînse pe Apelul de la Stockholm au împiedicat folosirea bombelor atomice în Coreea și Indochina. Prin strîngerea de noi sute de milioane de semnături pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii, vom făuri o puternică stavilă în calea organizatorilor războiului atomic.

Cetățeni ai Republicii Populare Romîne, bărbați și femei, tineri și tinere, toți acei cărora vă este scumpă pacea și iubiți patria, pe care vreți s-o vedeți mai frumoasă și mai prosperă!

Pentru a zădărnici planurile criminale ale cercurilor agresive care pregătesc războiul atomic,

pentru a face ca energia atomică — această uriașă descoperire a minții omenești — să slujească nu distrugerii vieții, ci înfloririi ei și progresului omenirii,

participați cu fermitate alături de sutele de milioane de oameni din toate continentele globului pămîntesc la lupta împotriva pregătirii războiului atomic, semnînd Apelul Consiliului Mondial al Păcii.

Milioanele de semnături, pe care le vom pune pe apelul împotriva pregătirii războiului atomic, vor demonstra voința neclintită a întregului nostru popor de a apăra pacea între popoare și civilizația umană!

Să apărăm activ cauza păcii, întărind semnăturile pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii prin sporirea eforturilor în munca pentru înflorirea scumpei noastre patrii!

Pacea poate fi salvată! Pacea trebuie să fie salvată!

Comitetul Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R.

O largă participare — o însușire temeinică a cunoștințelor

IN TOATA ȚARA se desfășoară cu intensitate crescîndă pregătirile pentru campania agricolă de primăvară. Ele au ca scop ca muncile ce se vor desfășura în primăvară să contribuie în măsură cît mai mare la realizarea unei producții agricole sporite, așa cum cere proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al Partidului. In rîndul principalelor pregătiri pentru o recoltă bogată se numără — alături de pregătirea mașinilor și uneltelor — și cursurile agrozootehnice de masă. Participînd la aceste cursuri, țăranii muncitori tineri sau vîrstnici învață cum să muncească în mod științific pămîntul, cum să îngrijească mai bine animalele, cum să aplice regulile și metodele agrotehnice și zootehnice înaintate pentru a smulge naturii daruri cît mai bogate.

Organizațiile de bază U.T.M. de la sate au dovedit, în majoritatea lor, că înțeleg marea însemnătate a cursurilor agrozootehnice, dînd un sprijin însemnat în organizarea și desfășurarea acestor cursuri. Așa se petrec lucrurile de pildă, la gospodăria colectivă din Șelimbăr, regiunea Stalin, unde un mare număr de colectiviști participă cu regularitate la cursuri și-și însușesc conștiincios cunoștințele predate. La fel membrii gospodăriei colective „7 Noiembrie" din Atid, raionul Singeorgiu de Pădure, Regiunea Autonomă Maghiară, au obținut succese destul de mari în anul 1954, în ceea ce privește creșterea producției agricole, datorită cunoștințelor căpătate la cursul agrozootehnic urmat în iarna trecută; pentru anul acesta ei au hotărît să aibă realizări și mai mari și de aceea învață cu sîrg la cursul înființat în gospodărie. Printre cei dintîi la însușirea cunoștințelor se află tinerii colectiviști Simo Geza, Veres Rozalia și mulți alții. In comuna Slatina Timiș, raionul Caransebeș, organizația de bază U.T.M. se preocupă permanent de atragerea unui număr cît mai mare de utemiști și tineri la cercul agrotehnic care funcționează la căminul cultural. Cu ajutorul membrilor comitetului organizației de bază U.T.M., tînăra Elena Gh. Radu din comuna Rotari, raionul Cricov și-a învins neîncrederea în forțele sale și a devenit una dintre cele mai active și mai stăruitoare participante la cercul agrotehnic din această comună. Șirul exemplelor bune poate fi continuat mult; totuși, se cuvine să subliniem că nu toate organizațiile U.T.M. dovedesc aceeași preocupare plină de grijă pentru un lucru atît de însemnat cum sînt cursurile agrozootehnice. Sînt chiar comitete raionale și regionale U.T.M. care privesc aceste cursuri cu nepăsare, neluînd seama la lipsurile ce se manifestă în desfășurarea lor. In această direcție se poate vorbi, de pildă, despre Comitetul regional U.T.M. Hunedoara. In unele locuri, membrii comitetelor organizațiilor de bază U.T.M. se plîng: „Tinerii nu vor să participe la cursuri" — spun ei, în dorința de a-și ascunde propriile lor lipsuri. Pentru aceștia se poate găsi un răspuns foarte potrivit și anume cazul petrecut cu tînăra Elena Gh. Radu și cu atîția alți tineri care au înțeles, atunci cînd s-a dus o muncă stăruitoare cu ei, că este necesar să participe la cursuri. Uneori, din pricina unor planuri întocmite birocratic, fără să se țină seama de realitate, lecțiile nu pot avea loc din cauză că lipsesc lectorii. Comitetele organizațiilor de bază U.T.M. și utemiștii de la sate trebuie să fie printre cei dintîi care, cu cîteva zile înainte de ținerea lecției, să se intereseze dacă lectorul poate să vină și, în caz contrar, să propună suplinirea lui. De asemenea, membrii organizațiilor de bază U.T.M. au un mare rol în ceea ce privește asigurarea condițiilor cît mai bune pentru desfășurarea lecțiilor: încălzitul și luminatul sălii, materialul demonstrativ necesar etc.

Fără îndoială, participarea unui număr cît mai mare de utemiști și tineri țărani muncitori la cursurile agrozootehnice este un lucru de seamă pentru realizarea căruia trebuie să lupte organizațiile de bază U.T.M. de la sate. Dar activitatea utemiștilor nu trebuie să se mărginească numai la atît, ci să continuie cu munca pentru însușirea de către participanți a cunoștințelor predate la curs, pentru consolidarea acestor cunoștințe. Ce trebuie făcut pentru aceasta?

In primul rînd, comitetele organizațiilor de bază U.T.M. trebuie să urmărească ca toți cursanții să aibă asigurate condițiile pentru învățătură, să existe un număr suficient de broșuri, iar la lecții, fiecare să aibă caiet și creion și să-și noteze părțile esențiale din lecția predată. De asemenea, fiecare lecție trebuie să fie urmată de seminarii în care lectorul verifică gradul de însușire al cunoștințelor, iar cursanții își limpezesc nedumeririle și își fixează temeinic cunoștințele căpătate. Pentru consolidarea mai departe a acestor cunoștințe, de un real folos sînt demonstrațiile practice, care trebuiesc organizate de către fiecare lector, cu sprijinul activ al organizației de bază U.T.M. al utemiștilor. Exemplificarea și demonstrarea practică, atunci cînd sînt bine organizate, constituie cea mai bună garanție că metodele explicate vor fi însușite și aplicate pe viitor de către cei care urmează cursurile.

In unele cazuri, se poate întîmpla ca lecțiile ținute la cursurile agrozootehnice să nu-și atingă scopul — însușirea și aplicarea metodelor înaintate de către participanți — din cauză că sînt slabe, alcătuite neinteresant sau cu neputință de înțeles de către țăranii muncitori. Organizațiile de bază U.T.M., cu sprijinul și sub îndrumarea organizațiilor de partid, trebuie să ceară lectorilor să alcătuiască lecții bune, care să nu conțină numai generalități sau lucruri cunoscute de-acum de către participanți, nici să nu fie „savante", adică încurcate, cu termeni și numiri greu de reținut și de înțeles. O lecție bună trebuie să explice amănunțit și pe înțeles problemele și să arate, mai ales, cum poate fi aplicată una sau alta dintre metode în condițiile regiunii, raionului sau chiar ale comunei respective. Numai în acest caz lecția va fi urmărită cu interes de către țăranii muncitori participanți, care-și vor însuși cu mai multă ușurință cele predate.

Instruind și ajutînd organizațiile de bază U.T.M. sătești în privința sprijinirii cursurilor agrozootehnice de masă, activiștii comitetelor regionale și raionale U.T.M. au datoria să ridice la un nivel mai înalt munca de atragere neîntreruptă a utemiștilor și tinerilor țărani muncitori la aceste cursuri. Ei sînt datori, în același timp, să se preocupe mai mult de conținutul lecțiilor, de metodele folosite pentru predarea cunoștințelor, însușirea și consolidarea lor și să dea ajutor pentru îmbunătățirea acestora. Insușirea temeinică a cunoștințelor agrozootehnice de către un număr cît mai mare de utemiști și tineri țărani muncitori va duce la aplicarea mai largă a metodelor înaintate în cultivarea pămîntului și creșterea animalelor, la obținerea unei cantități mai mari de produse agricole vegetale și animale.

Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la desființarea comerțului pe bază de cartele și rații și trecerea la comerțul desfășurat trasează oamenilor muncii de pe ogoare tocmai sarcina de a contribui mai mult la aprovizionarea populației muncitoare de la orașe. Invățămîntul agrozootehnic de masă reprezintă una dintre căile care duc la îndeplinirea acestei sarcini. Prin urmare, munca organizațiilor U.T.M., a activiștilor utemiști, trebuie să aibă drept scop realizarea unui număr cît mai mare de participanți la cursuri din rîndurile utemiștilor și tinerilor țărani muncitori și terminarea în bune condițiuni a cursurilor, cu însușirea cît mai temeinică a cunoștințelor, de către un număr cît mai mare de participanți.

Prima victorie din acest an

Sondorii oficiului de foraj Boldești au sărbătorit în ziua de 24 ianuarie prima lor victorie din acest an: îndeplinirea cu 7 zile mai de vreme a planului lunar de forare. Acesta este în primul rînd rezultatul extinderii metodelor sovietice de forare rapidă a sondelor.

Prin justa coordonare a celor trei factori care stau la baza forajului rapid — turația mesei rotative, apăsarea pe sapă și circulația bogată de noroi la puț — numeroase brigăzi de foraj au realizat o productivitate mărită. Astfel, sondorii din brigada condusă de Aurel Gheorghe au forat la sonda nr. 106 cu 40 la sută mai mulți metri decît prevedea norma lunară. Folosind metoda forajului negru — noroaie tratate cu cărbune de Sărmășag — brigada condusă de Gheorghe Savu și-a depășit norma lunară de forare la sonda nr. 1 cu 78 la sută. Prin folosirea dispozitivelor micii mecanizări, echipele din brigada condusă de Gheorghe Dumitru au redus simțitor timpii morți la manevre, ceea ce i-a ajutat să-și depășească sarcinile de plan la sonda nr. 885 cu 30 la sută.

Au făcut economii importante

Folosirea rațională a materiei prime constituie un obiectiv de seamă al întreprinderii socialiste ce se desfășoară la fabrica de încălțăminte „Solidaritatea" din Oradea. La croirea fețelor, muncitorii folosesc pe aceeași suprafață tipare de diferite mărimi pe care le combină astfel ca suprafețele neutilizate să fie cît mai mici. Pentru reducerea deșeurilor la talpă se aplică metoda desenării înainte de ștanțare.

Aceste metode au ajutat pe muncitori să ridice randamentul la croit în medie cu 7 la sută peste normativ, iar la ștanțat cu 4 la sută. Anul trecut ei au economisit peste 5.000 kg. de talpă și peste 500.000 dm.p. de piele pentru fețe, economii care au contribuit la depășirea planului anual de producție pe fabrică cu 40.000 perechi de încălțăminte.

Acum, muncitorii continuă cu succes lupta pentru economii. Numai în primele două decade ale lunii ianuarie, în întreprindere s-au economisit peste 25.000 dm.p. de piele pentru fețe și însemnate cantități de talpă.

Un merit deosebit la obținerea acestor realizări îl au maiștrii și muncitorii cu mai multă experiență. În ultimul timp ei au organizat brigăzile și echipele astfel ca muncitorii tineri să aibă permanent în față exemplul celor vîrstnici. Rezultatul acestui sistem de organizare a muncii se vădește în faptul că majoritatea tinerilor din secțiile de croit și ștanțat se apropie prin realizări de cei mai buni muncitori. Tinerii Kuss Zoltan, Magdalena Tenkei și alții sînt în fruntea luptei pentru economii.

(Agerpres)

Lucrările consfătuirii anuale a cadrelor didactice

Vineri și sîmbătă au continuat în Capitală lucrările consfătuirii anuale a cadrelor didactice de conducere din învățămîntul superior.

După discuțiile pe care numeroși participanți le-au purtat pe marginea dării de seamă asupra activității instituțiilor de învățămînt superior și a referatului „Lupta pentru ridicarea continuă a nivelului învățămîntului sarcină de bază a instituțiilor de învățămînt superior", tov. Florica Mezincescu, locțiitor al ministrului Invățămîntului, a expus referatul „Contribuția catedrelor de științe sociale la educarea comunistă a studenților".

Au urmat întrebări și discuții.

Sîmbătă după amiază, în încheierea consfătuirii a luat cuvîntul acad. prof. Ilie Murgulescu, ministrul Invățămîntului, care, a subliniat sarcinile actuale ale cadrelor didactice din instituțiile de învățămînt superior.

(Agerpres)

SEMNĂM APELUL PĂCII ȘI AL VIEȚII

Semnez pentru interzicerea armelor atomice

Am aflat cu bucurie vestea că Uniunea Sovietică va acorda țării noastre ajutor tehnico-științific și de producție în ceea ce privește folosirea în scopuri pașnice a energiei nucleare.

Pentru medicina romînească și pentru cercetările de biologie în general, acest fapt are o importanță covîrșitoare. Vom căpăta posibilitatea de a utiliza în terapeutică și mai ales în cercetările științifice izotopii radioactivi cu ajutorul cărora medicina sovietică a obținut importante succese într-o serie de probleme dificile ale biologiei.

Sprijinul sovietic ne permite mari progrese în studiile de radiobiologie deoarece energia atomică e o sursă colosală de radiațiuni pentru nevoile clinice. Avem speranța că cercetările de radiobiologie întreprinse în viitor vor permite elucidarea unor probleme nesoluționate pînă în prezent, în ceea ce privește acțiunea radiațiilor asupra organismului.

Acest ajutor generos nu a surprins pe acei care cunosc și urmăresc eforturile Uniunii Sovietice în lupta nobilă de întrebuințare a energiei atomice în scopuri pașnice pentru ridicarea continuă a bunei stări a maselor.

În timp ce noi vom folosi energia atomică în slujba omului, imperialiștii semnează acorduri pentru legalizarea folosirii bombei atomice, împotriva omului.

Pentru ca un război atomic să nu aibă loc, pentru ca popoarele lumii să trăiască în pace și fericire, pentru ca energia atomică să fie folosită în scopuri pașnice semnez din toată inima Apelul Păcii de la Viena.

Prof. dr. GH. SCHMITZER
Spitalul unificat Colțea

Cei ce iubesc pacea sînt mulți și puternici

Multe pot spune întîmplările celor 62 de ani ai mei, care mi-au încărunțit tîmplele! Sînt bătrîn și totuși nu m-am gîndit încă să încetez să mai muncesc. Cu tot numărul însemnat de ani pe care-i am, alături de tineretul acesta de pe șantier, trăiesc o viață din ce în ce mai bună.

De 6 ani lucrez în Ferentari, la construcția blocurilor muncitorești, și-mi rîde inima cînd văd cîte o nouă familie mutîndu-se în odăile albe și curate. Bucuria a doi tineri căsătoriți care aveau pregătit un apartament al lor, rîsul unui copil care crește într-o odaie luminoasă, toate acestea mi-au dat puterea să muncesc fără să simt oboseală. Și iată că un singur cuvînt, un singur gînd — războiul — îmi întunecă fruntea, îmi redeșteaptă amintiri amare. Am rămas invalid încă din primul război mondial.

A trecut și cel de al II-lea război. Cîte ruine a lăsat în urmă! Am înlăturat ruinele și am început să construim de data aceasta o viață nouă, pentru noi, cei ce muncim. Vrem să construim, să ne desăvîrșim planurile. Pentru aceasta avem însă nevoie de pace. Pentru ea voi semna Apelul Păcii de la Viena.

Iată însă că militariștii germani zăngănesc din nou armele. Ei vor să dezlănțuie un nou război. E bine ca aceștia să știe că cei ce doresc pacea sînt mulți și puternici. Să încerce doritorii de moarte un nou război și vor plăti amarnic. Impreună cu fiii și nepoții mei, alături de milioane de oameni cinstiți, dușmani ai războaielor, vom lupta din toate puterile să ne apărăm cuceririle noastre. Și fără îndoială, triumful va fi de partea noastră.

CUTUȘ TEODOR
parchetar, Șantierul Ferentari

Voi semna din toată inima Apelul Păcii

Apelul Păcii de la Viena a avut un larg răsunet și în rîndurile sportivilor din țara noastră, care vor pune din toată inima semnăturile lor pe Apel, afirmîndu-și în felul acesta dorința fierbinte de prietenie între popoare.

În întrecerile sportive internaționale, reprezentanții țării noastre au legat trainice prietenii cu sportivi de peste hotare. Ideile păcii și prieteniei ne însuflețesc pe fiecare dintre noi.

Sportivii din patria noastră vor să devină campioni, maeștri ai sportului, să obțină performanțe de valoare, într-un cuvînt, să înalțe cît mai sus gloria sportivă a patriei.

În numeroase concursuri de motociclism la care am participat, am avut fericitul prilej să cunosc minunata noastră țară. In competiția „Turul R.P.R." am văzut nenumărate construcții care se ridică pe întreg cuprinsul țării, orașe și sate înfloritoare. De fiecare dată cînd făceam înconjurul țării întîlneam noi șosele pietruite care pe harta din anul anterior erau însemnate ca drumuri de țară, și numeroase alte realizări. Toate acestea au fost posibile numai după eliberarea patriei noastre, în zilele regimului de democrație populară.

Tot mai mulți sînt tinerii care practică sportul cu motor. Alături de mine se pregătesc mai mulți tineri ca Baicu Octavian, Loga Ioan și alții, care vor să obțină noi recorduri închinate patriei, să devină campioni ai țării. Pentru ca dorințele noastre să se împlinească vom lupta fără a ne cruța forțele.

Pentru viața noastră nouă, pentru ca tinerii să poată practica nestingheriți sportul, pentru ca Baicu și Loga să poată cuceri măestria sportivă, semnez cu toată hotărîrea Apelul Păcii de la Viena.

NICOLAIE BUESCU
maestru al sportului

Popoarele lumii vor împiedica dezlănțuirea unui nou război

Zilele noastre au cunoscut cea mai mare descoperire de pînă acum a minții omenești — cunoașterea și stăpînirea energiei nucleare.

Orizonturi nebănuite s-au deschis în toate ramurile științei și tehnicii, visurile cele mai îndrăznețe ale omului capătă azi forme reale de înfăptuire, în timp apropiat. În aceste momente de cea mai mare însemnătate, în lume se disting două căi fundamental opuse: două atitudini față de lume și viață. Calea unor grupuri de maniaci atomici, setoși de profituri maxime, orbiți de furie în încercarea lor neputincioasă de a trage înapoi roata istoriei. Este calea ațîțătorilor la un nou macel mondial, calea pregătirii unui război atomic distrugător.

Cealaltă poziție este aceea a promovării și apărării idealurilor și năzuințelor umane, calea luptei ferme pentru viață, și a folosirii energiei atomice în scopul ridicării nivelului de trai al maselor largi, calea reprezentată de Uniunea Sovietică și țările de democrație populară.

În acești ani, pe care pe bună dreptate îi putem numi anii erei atomice, Uniunea Sovietică nu numai că a descoperit secretul energiei atomice și cu hidrogen, spulberînd astfel mitul monopolului atomic, dar a dus mai departe cercetările în domeniul energiei nucleare, reușind să obțină succese strălucite în direcția folosirii energiei atomice în scopuri pașnice. Consecventă idealurilor vieții, consecventă atitudinii sale nobile, marea țară a socialismului s-a declarat gata să transmită întregii lumi experiența sa în construirea și utilizarea de centrale electrice pe baza energiei atomice. Și mai mult chiar, a hotărît să acorde unor țări prietene — inclusiv țara noastră — ajutor tehnico-științific și de producție pentru efectuarea cercetărilor în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri pașnice.

Cei care vor război sînt o mînă de monopoliști miliardari și dușmani ai vieții. Cei care vor pace și bunăstarea omului sînt sute de milioane de oameni. Dar războiul nu îl pot face miliardarii și generalii singuri. Pentru aceasta este nevoie de oameni. Și, de hotărîrea noastră, a tuturor, depinde împiedicarea unui nou război, mai groaznic decît tot ceea ce a fost pînă acum.

Apelul Păcii de la Viena este un apel al conștiinței și demnității umane, este apelul vieții.

Voi semna acest apel cu adîncă încredere că eforturile unite ale popoarelor lumii vor stăvili pe criminalii imperialiști, vor împiedica dezlănțuirea războiului atomic.

TOMA CARAGIU
actor, directorul Teatrului de Stat din Ploești

Crește numărul cursanților în învățămîntul agricol

În aceste zile de iarnă în unitățile socialiste ale agriculturii și în căminele culturale sătești zeci de mii de oameni ai muncii de la sate participă la cursurile agrozootehnice, însușindu-și noi cunoștințe pe care le vor pune în practică în viitoarele campanii agricole.

În întreaga țară funcționează astăzi 742 de cursuri trienale în gospodării agricole colective și gospodării agricole de stat, la care participă 15.093 de cursanți, 1.667 de cursuri agrozootehnice de trei luni, la care sînt înscriși 30.939 de colectiviști și întovărășiți, 238 de cursuri pentru mecanizatorii din S.M.T. și gospodăriile agricole de stat cu 11.698 de cursanți și 1.531 de cercuri agrozootehnice la căminele culturale, frecventate de 29.540 de țărani muncitori cu gospodării individuale. In afară de acestea, la căminele culturale s-au ținut 2.344 de conferințe cu subiect agricol, la care au participat 79.273 de țărani muncitori.

Numai în regiunea Constanța peste 1.355 de colectiviști și 424 de muncitori agricoli din gospodăriile agricole de stat frecventează cu regularitate cursurile trienale agrotehnice, iar alți 658 de colectiviști și muncitori agricoli sînt înscriși la cursurile trienale zootehnice. Cele 243 de cursuri de trei luni, agrotehnice, zootehnice și pentru mecanizatori, organizate în această regiune, sînt și ele frecventate de peste 5.961 de colectiviști, muncitori agricoli și tractoriști.

În regiunea Craiova cursurile agrozootehnice sînt avansate; 369 de colectiviști și 783 de muncitori agricoli din 24 gospodării agricole de stat urmează cursurile trienale. De asemenea, în regiunea Oradea anul acesta frecventează cursurile trienale și cele de trei luni, organizate în 97 de unități agricole socialiste, peste 1.272 de cursanți. În această regiune se găsesc într-un stadiu avansat și cercurile agrozootehnice, precum și conferințele organizate la căminele culturale pentru țăranii muncitori cu gospodării individuale. Pînă acum s-au deschis 68 de cercuri agrozootehnice, ale căror cursuri sînt frecventate de 1.288 de țărani muncitori cu gospodării individuale și s-au ținut 197 de conferințe, la care au asistat 6.514 persoane.

(Agerpres)

LA PANOUL DE ONOARE

Cînd intri în sediul gospodăriei agricole de stat „1 Mai" din comuna Gornești, raionul Tg. Mureș, te întîmpină un panou de onoare, unde faci pentru prima dată cunoștință cu muncitorii fruntași ai acestei gospodării. Este acolo pe panou, o fotografie pe care privirea îți stăruie cîteva clipe: un tînăr cu o față de copil, îmbrăcat în straie de sărbătoare (nici măcar pălăria nu-i lipsește). Cîteva cuvinte scrise îngrijit de mînă sînt toată explicația acestei fotografii: Csibi Gheorghe, cel mai bun mulgător din gospodărie.

Utemistul Csibi Gheorghe n-are mai mult de 19 ani. Cînd i s-a dat să îngrijească cîteva vaci n-avea nici 16 ani; era prin anul 1951. Dar, de atunci a trecut multă vreme și multe a învățat Csibi în acest timp. Dragostea pentru această profesie, grija lui față de animalele pe care le avea în primire, a făcut ca el să obțină rezultate frumoase. Csibi își dădea seama însă că lipsa de cunoștințe în domeniul îngrijirii animalelor și a mulsului îl face să stea pe loc. Ardea de dorința de a cunoaște, de a învăța tainele profesiei sale. De aceea s-a bucurat mult cînd conducerea gospodăriei l-a trimis la învățătură. Și în 1953 iată-l pe Csibi elev sîrguincios la un curs zootehnic de 3 luni din Afumați, regiunea Craiova.

Intors în gospodărie, proaspătul absolvent al cursului zootehnic începe să aplice tot ceea ce a învățat. Acum el îngrijește 10 vaci și deci răspunderea lui este mai mare. Roadele celor 3 luni de curs încep să se arate. Aplicînd metoda mulsului în cruce și îngrijind vacile așa cum învățase, Csibi Gheorghe a obținut de la cele 10 vaci, în anul 1954, cu 1387 litri de lapte mai mult decît prevedea planul de producție.

În ultimele luni ale anului 1954, două din cele 10 vaci au fătat cîte un vițel. Și din această cauză Csibi are astăzi multe griji: vrea ca cei doi viței să fie cei mai frumoși. Pentru aceasta el nu precupețește nimic: mereu îl vezi cum îi țesală, îi adapă și îi hrănește la timp.

Acesta este tînărul mulgător fruntaș Csibi Gheorghe pe care îl puteți vedea în fotografia alăturată.

Foto: RADU COSTIN

Piese de teatru romînești jucate în străinătate

Dramaturgia romînească se bucură de o frumoasă popularitate peste hotarele țării.

„O scrisoare pierdută" de I. L. Caragiale, a fost prezentată cu succes pe scenele multor teatre din Uniunea Sovietică: la Teatrul de satiră din Moscova, la teatrele din Leningrad, Odesa, Chișinău, la teatrele ucrainene din Stalino și Ujgorod, la Talin în R.S.S. Estonă și Leninakan în R.S.S. Armeană, precum și la postul de televiziune de la radio Moscova, la Bruxelles, Luxemburg, Bratislava, Praga, Leipzig, Berlin, Viena, Roma, Sofia, sau la Santiago în Chile, pretutindeni „O scrisoare pierdută" a fost mult apreciată de spectatori.

Colectivul teatrului „Nouveau Realisme" a mai prezentat cu succes în fața publicului belgian, „Conu Leonida față cu reacțiunea" și dramatizări după schițele „Lanțul slăbiciunilor" și „Arendașul romîn" de Caragiale.

Dintre piesele de teatru romînești, a mai fost prezentată peste hotare și „Ultima oră" de M. Sebastian, la Teatrul de satiră din Moscova, și în R. P. Bulgaria. In R. Cehoslovacă la Teatrul de stat din Liberec s-a jucat piesa „Iarbă rea" de A. Baranga, iar în R. P. Ungară au fost prezentate piesele „Cetatea de foc" de M. Davidoglu și „Mielul turbat" de A. Baranga.

(Agerpres)

Congresul Scriitorilor Sovietici — un nesecat izvor de învăţăminte

„Sarcina cea mai de seamă a literaturii noastre este educarea tineretului în spiritul moralei comuniste, al dragostei de muncă, al bărbăţiei şi curajului, al încrederii în biruinţa cauzei noastre, în spiritul devotamentului nemărginit pentru patria socialistă şi al internaţionalismului proletar".

„Congresul încredinţează noii conduceri a Uniunii Scriitorilor sarcina de a acorda scriitorilor începători un sprijin permanent şi activ în scopul asigurării unei neîntrerupte îmbogăţiri cu noi forţe a literaturii".

(Din Rezoluţiile celui de al doilea Congres Unional al Scriitorilor Sovietici).

POEZIA PREZENTULUI

Ştefan Iureş

Trăiască comunismul!

Trăiască poezia!

Cu acest strigăt înaripat poetul azerbaidjean Samed Vurgun încheia, de la tribuna Congresului, bilanţul strălucitelor realizări ale poeziei sovietice în ultimii 20 de ani. Odată mai mult se dezvăluie aici legăturile strînse dintre marea poezie şi idealurile comunismului; se afirmă din nou inepuizabila resursă care a dus la crearea acelui şirag triumfal şi unic de largi poeme epice, de poezii lirice şi filozofice, de satire şi cîntece: ataşamentul fierbinte şi de nezdruncinat al poetului la cauza fericirii milioanelor de oameni simpli.

Pentru noi, cel de al doilea Congres Unional al Scriitorilor Sovietici a însemnat o şcoală înaltă, la care am urmat fără seminarii şi examene, dar ale cărei învăţăminte se vor face simţite, fără îndoială, în ceea ce vom scrie de acum înainte.

★

În totdeauna am privit cu un sentiment de admiraţie şi respect pe acei creatori care reuşesc să scoată la lumină, din negura trecutului îndepărtat, figurile de seamă ale poporului, luptătorii cu nume nepieritoare, momentele de cotitură ale istoriei. Şi totuşi, mereu mi s-a părut pe deplin justificată cerinţa de a se acorda prezentului principala atenţie. Lectura documentelor Congresului mi-a întărit convingerea: a scrie lucrări mari despre epoca pe care o trăim e adeseori mai greu, pentru că adeseori trebuie să-ţi tai drumuri noi, necunoscute încă. Simt de aceea că niciodată nu pot preţui îndeajuns, aşa cum s-ar cuveni, pe cîntăreţii zilelor noastre, pe cei de la care contemporanii aşteaptă versuri care să oglindească cele mai însemnate caractere ale timpului, adevărate modele de viaţă. Din toată inima vreau eu însumi să fiu un asemenea cîntăreţ.

Dar, totodată, materialele Congresului mi-au dezvăluit şi reversul medaliei; actualitatea unei teme, luate în sine, nu ne dă dreptul să trecem mai uşor peste exigentele artistice, să le facem, ca să zicem aşa, „rabat", mulţumită justei orientări generale.

Lucru deosebit de important. Nu doar odată, în dorinţa sinceră de a servi interesele poporului, — dar lipsiţi de înţelegerea adîncă a ceea ce îi poate servi cu eficacitate — poeţii noştri, tineri şi vîrstnici, publică în gazetele cotidiane sau în periodice, lucrări care, într-o formă brută, neşlefuită, neartistică, clamează despre evenimentele cu adevărat mari ale zilei. Dacă imputarea se adresează, îndeobşte, poetului — şi aşa e drept — trebuie spus că răspunderea apasă, deopotrivă, şi asupra redacţiilor care, în febrilitatea impusă de cerinţele prezenţei în actualitate şi ale apariţiei la timp, dar şi dintr-un spirit de conciliere de neîngăduit, (poate şi din alte pricini) fac loc poeziilor respective. Versurile acestea, iniţial destinate eternităţii, trăiesc o zi, o săptămînă sau o lună — depinde cît ţine viaţa unui număr al publicaţiei care le-a adăpostit — şi apoi dispar fără urmă. Sărăcia sau caracterul palid al întruchipării artistice, cu toată încercarea de a folosi drept cîrjă stricta actualitate tematică, au condamnat poezia la uitare. Or, — arată Samed Vurgun în coraportul său — „o operă poetică se naşte la masa de scris a poetului. Dar ea începe să trăiască în memoria poporului. De aprecierea poporului depinde viaţa îndelungată a unei lucrări artistice".

Acest adevăr nu trebuie ignorat, dacă nu vrem ca aceia pentru care trudim — masele largi de oameni ai muncii — să nu ignoreze la rîndul lor eforturile creatorilor. De aceea, poetului nu-i este permis niciodată să se ridice în pripă de la masa de scris, şi aceasta cu atît mai vîrtos atunci cînd închină opera sa faptelor şi oamenilor din jurul-i. Cum s-a spus de atîtea ori, el trebuie să scrie „la cald" şi să semneze „la rece". În lumina materialelor Congresului, a lupta pentru exigenţă artistică atunci cînd scrii despre contemporani, înseamnă a elimina tot ce ar împiedica opera să se fixeze în amintirea contemporanilor. Iar poporul nu păstrează decît ceea ce este pe deplin împlinit, rotunjit şi candidînd la desăvîrşire.

★

Cu imens interes am citit din coraportul lui Samed Vurgun pasajele referitoare la lirică. Precizarea corespondenţelor intime dintre viaţa interioară a poetului şi viaţa poporului al cărui demn reprezentant este, ideea că „eul" poetic trebuie să transmită fenomenele, evenimentele, chipurile şi caracterele epocii obiective, ideea că poetul liric este dator să înfăţişeze o imagine tipică a structurii sufleteşti a milioanelor de oameni făuritori ai istoriei, — toate acestea, ca şi multe alte nepreţuite observaţii cu caracter de sinteză relevate la Congresul Scriitorilor Sovietici — mi-au lărgit simţitor orizontul, dîndu-mi odată în plus un răspuns net la atîtea căutări. Unul dintre aceste răspunsuri a venit să mă orienteze într-o problemă unde greşisem profund. Problema: cum trebuie să se exprime eroii — oameni simpli din lucrările noastre?

Căutînd un limbaj voit simplu, fără „nimic deosebit", uneori nu observam, pur şi simplu, unde începe hotarul platitudinii, al prozei rimate. In acele cazuri, rezultatul confuziei dintre artificialele „înflorituri" (care trebuiesc într-adevăr evitate) şi un limbaj înălţător şi expresiv — a fost ocolirea poeziei înseşi. Cu atît mai dureros, cu cît era vorba de lucrări în care poetul vorbea *în numele* eroului său, (poezii lirice-biografice, dacă se poate spune astfel).

Materialele Congresului argumentează puternic necesitatea ca eroii poeziilor noastre, oameni simpli fiind, să aibă un limbaj expresiv, înălţător, de caracterul emoţional al căruia depinde, într-o măsură covîrşitoare, influenţa pe care opera o are asupra cititorilor. Abia acum îmi dau seama cît de mult poate fi ştirbită funcţiunea educativă, valoarea de model de viaţă al unui astfel de erou, dacă în exprimarea înaltelor sale concepţii asupra vieţii el foloseşte un limbaj plat, amorf, fără culoare şi nerv, limbajul de fiecare zi, limbajul străzii. Marea dificultate care trebuie biruită aici — şi operele celor mai buni reprezentanţi ai poeziei sovietice stau ca exemplu — este ca versul să fie, totuşi pe deplin firesc, curgător, lipsit de stridenţa figurilor de stil retorice forţate. Expresia „a vorbi în versuri" — idealul de veacuri al poeţilor — este perfect exactă; idealul poate fi şi trebuie atins. Intrunind ambele cerinţe, eroii poeziilor noastre, constructorii socialismului, trebuie „să *vorbească*" — adică să se exprime fiecare, liber — dar, totodată, „în versuri", plastic şi cu o mare capacitate emoţională. Numai în felul acesta ei vor fi îndrăgiţi de mase, numai astfel profilul lor moral se va multiplica în dimensiunile realităţii.

Aş vrea să mai adaug ceva, avînd oarecum caracterul unui angajament. Materialele Congresului Scriitorilor Sovietici, referindu-se la poezia epică, arătau că ea dă posibilitate artistului să cuprindă larg evenimentele, să creeze caractere dintre cele mai felurite, îi prilejuieşte reflecţii lirice şi filozofice, contribuie la dezvoltarea multilaterală a capacităţilor creatoare ale poetului, printre care şi a talentului liric.

Citind acestea, mă gîndeam la unii dintre poeţii noştri, a căror personalitate pregnantă le îndreptăţeşte perspectiva unor creaţii ample, de implicaţie gravă ale poeziei epice şi care, în lumina observaţiilor de mai sus, ar putea aborda, cu succes, genul care „dă posibilitate artistului să cuprindă larg evenimentele..."

Fireşte, nu e deloc obligatoriu. Dar cîţi dintre poeţii noştri nu simt ca o imputare datoriile pe care le mai au faţă de prefacerile uriaşe aduse de veacul nostru unic? Mi se pare că a-şi încerca puterile — cel puţin atît — în epică, constituie azi o mărturie de credinţă a poetului faţă de tovarăşii săi de coloană. Aceştia sînt milioane. Ii bucură să cînţi, cu glasul tău distinct ceea ce simte unul, oarecare, din coloană — de pildă, tu. Dar ei vor să-i priveşti şi cu ochiul comandantului care vede întreaga mişcare a coloanei înaintînd către socialism. Ei îţi cer ca, învăţînd din eposul popular, să te străduieşti a cuprinde în cronică şi frescă, din toate puterile tale creatoare, marşul acesta gigantic.

In nenumărate chipuri s-a manifestat dragostea oamenilor sovietici faţă de scriitorii adunaţi în cel de al doilea Congres Unional.

Iată în fotografie un grup de tineri sovietici care au adus daruri Congresului Scriitorilor Sovietici, strînşi în jurul cunoscutului poet pentru copii S. Marşak.

Stima pentru cititor

Ştefan Luca

Fiecare din noi a urmărit dezbaterile care au avut loc cu prilejul Congresului Scriitorilor Sovietici, căutînd răspuns unor probleme pe care le ridică drumul creaţiei lor literare, pas cu pas. Desigur, aşa cum cred că judecă cei mai mulţi, materialul Congresului va cere o aprofundare ulterioară, o însuşire treptată, în timp, şi e firesc ca acum să nu poţi alcătui un bilanţ finit al învăţăturilor pe care un tînăr scriitor trebuie să şi le asimileze de pe urma unui asemenea eveniment.

Eu voi încerca să leg o parte din cele învăţate de o problemă care se pune destul de ascuţit tinerilor scriitori, o problemă care a revenit de mai multe ori în discuţii şi anume exigenţa scriitorului, grija nespusă pentru fiecare cuvînt scris. S-a vorbit mult la Congres, şi pe bună dreptate, de stima cititorului, s-a amintit, mai ales, de stimarea cititorului de către scriitor. Şi de ce n-aş aminti şi de creşterea neîntreruptă a exigenţei artistice dobîndite de cititorii, de milioanele de cititori din patria noastră, un cititor deosebit, care se caută în paginile cărţilor scrise şi care vrea să-şi găsească problemele şi aspiraţiile pe cîmpurile albe cu oiţe negre, în carte.

Nu întotdeauna, am avut vie prezenţa, chiar nevăzută, a cititorului atunci cînd m-am aşezat la masa de scris. Se întîmpla chiar că scriam fără ca să ştiu pînă la urmă ce-o să iasă.

De acest „ce-o să iasă" trebuie să scape în primul rînd cel care vrea să scrie, participînd activ la minunatul proces de transformare a omului în zilele noastre. Şi de acest „ce-o să iasă" nu se scapă chiar atît de simplu, fără a ridica problema exigenţei la adevăratul ei rol. O merită! Să simţi de la început, de cum ai pus mîna pe toc şi-ai muiat peniţa în călimară că pe lîngă tine, nevăzut, e cititorul; şi dacă ai ceva de spus, spune-i, dar să o faci în aşa fel încît el să vadă ce *tu* ai scris. Asta vreau şi eu ca tînăr scriitor, să scriu în felul meu, dar acest „fel al meu" să fie interesant, captivant, să am mulţumirea că, după ce a lăsat cartea din mînă, cititorul să simtă că „s-a ales cu ceva", că-n arsenalul lui de luptă am mai adăugat şi eu ceva şi-aş vrea ca acel ceva să fie o armă, să mă simtă şi pe mine ca pe-un luptător prezent în lupta lui.

Fiecare cuvînt îşi are rostul lui anume şi uşurinţa n-are ce căuta în munca unui scriitor, iar rostul cuvîntului se poate şi învăţa. Mai ales că putem să ne adresăm cu deplină încredere cititorului. Eu nu-mi doresc altceva decît stima lui. Voi face tot ce-mi stă în putinţă ca să dobîndesc această stimă.

În dezbaterile Congresului un loc important au ocupat şi problemele specifice satirei, subliniindu-se încăodată actualitatea acestei specii literare. Eu am observat că la noi în această direcţie, ca o excepţie de la regulă, critica literară a fost mai activă decît poezia şi proza satirică. Nici asta nu-i rău, dar nici de prea mult bine nu ne putem plînge.

În ceea ce mă priveşte simt că n-am făcut îndeajuns în cele cîteva povestiri scrise. Nu am lovit în ceea ce trebuie în primul rînd lovit, în primul rînd în duşmanul omului şi-al păcii, în duşmanul din afară şi-n duşmanul dinlăuntrul ţării noastre, în aceia care caută cu tot dinadinsul să readucă vremurile nu chiar atît de vechi, să-şi refacă „raiul" definitiv pierdut. Am sentimentul că-n această luptă eu n-am rostit încă un „prezent" hotărît şi că trebuie să-l rostesc. Şi-aş dori să se şi audă. Nimic nu poate fi mai frumos şi nimic nu mă va răsplăti mai mult decît această prezenţă în lupta pe care poporul nostru o duce pentru cea mai omenească dintre cauze, cauza păcii şi socialismului.

Şi-n fruntea acestei lupte sînt popoarele Uniunii Sovietice, sînt scriitorii ei, modele demne de urmat, pe ale căror urme vrem şi noi să înaintăm.

In miezul vieţii şi luptei

Dumitru Mircea

Nici nu mai trebuie să spun cît m-au interesat dezbaterile Congresului scriitorilor Sovietici. Ca iubitor de literatură care demult socoate operele literare sovietice deosebită hrană pentru inimă şi cuget; ca scriitor ridicat la treapta de azi prin studiul atent al acelor opere; ca redactor cu îndelung stagiu la reviste de literatură; ca admirator fără rezervă al lui Gorki, Şolohov, Alexei Tolstoi, Nikolai Ostrovski.

Am aflat încă odată, cu mare limpezime, că metoda de creaţie a realismului socialist nu se împacă deloc, dar absolut deloc, cu atitudinea pasivă în faţa realităţii... Că talentul rămîne o simplă însuşire oarecare, dacă asupra lui nu acţionează vigoarea procesului revoluţionar ori, în cel mai rău caz, se transformă într-o armă împotriva acelui proces. In consecinţă, că nu există cale de mijloc în această privinţă. Nu poţi fi scriitor al realismului socialist, dacă priveşti clocotul vieţii, al marelui ei proces de transformare, cu sentimentul că urmăreşti trecerea pietonilor pe stradă. Prin urmare, se cuvine să fii în acelaşi timp luptător pentru cauza socialismului; combatant, nu simplu instrument de constatare.

In redacţiile prin care am lucrat şi lucrez au venit şi mai vin destule lucrări aşa-zis literare, totalmente pasive. Eu le-am numit constatative. Se relatează un anumit fapt, oarecare. Dar nu există acolo nici o urmă de participare directă, făţişă, pasionată la nici un erou, şi deci nici la autor... Pe bună dreptate întrebi de ce a fost scrisă. Răspunsul e uluitor: „Păi, pentru ca să se ştie că asemenea fenomene se petrec". Numai că aceasta nu mai e literatură... E istoricism, e proces-verbal, e obiectivism. Dracu mai ştie ce e... Dar literatura realismului socialist este instrument de transformare a societăţii, armă dacă vreţi. Şi respinge atitudinea constatativă faţă de realitate.

Toate rapoartele şi corapoartele la Congres au lovit în obiectivism şi au subliniat caracterul eroului pozitiv care — făcîndu-şi din muncă o datorie de onoare — făureşte, învingînd greutăţi zi de zi, o viaţă şi o lume nouă. E limpede că un asemenea erou nu poate fi studiat privindu-l prin fereastră. Il studiezi simţindu-te cot la cot cu dînsul în bătălia care se dă. Deci, nu-l „constaţi"; îl *simţi* că-i pozitiv. Şi-l simţi numai dacă te mişcă, te loveşte, te bucură ceea ce pe dînsul îl afectează. Şi-atunci îţi dai seama că nu-i „erou ideal", că-i om cumsecade, cinstit, bun şi harnic, asemănător multora; că-i „pozitiv" pentru că ştie să rezolve pozitiv — adică în folosul societăţii — problemele puse de viaţă, că-i slujitorul modest al unui mare ideal. Asemenea oameni nu cer „poleire"... Orice adaos stă pe dînsul ca o etichetă explicativă pe obrazul Giocondei lui Leonardo da Vinci. Eroul n-are nevoie de adaosuri explicative, ci de înfăţişarea caracterului său, a luptei sale pentru idealul socialist.. De asemenea, el respinge simpla lui copiere şi pretinde integrarea în procesul din care face parte activitatea lui...

Prin urmare este nevoie de cunoaşterea lui, prin participarea directă la procesul de transformare a lumii

Deocamdată expun aici cîteva păreri şi cîteva concluzii. Dar dezbaterile de la Congres ne furnizează un foarte bogat material pentru meditare. In toate domeniile. Eu m-am oprit mai degrabă asupra acestora pentru că în unele lucrări ale mele n-au lipsit anumite etichete care înlocuiau artificial faptele, nici poleirile care ascundeau de fapt necunoaşterea ciocnirilor din viaţă. Se va vedea mai tîrziu dacă am învăţat sau nu îndeajuns din dezbaterile Congresului. Se va vedea în viaţa mea de cetăţean şi în activitatea mea de scriitor.

O PROBLEMĂ ESENŢIALĂ: EDUCAREA TINERILOR SCRIITORI

Mihai Beniuc

Între problemele care s-au ridicat la Congres, problema tineretului a fost una din cele capitale. Nu a existat un raport deosebit despre literatura tinerilor scriitori, dar nu a existat un raport deosebit nici despre realismul socialist, şi nici despre spiritul de partid. Aceasta însă nu înseamnă că realismul socialist şi spiritul de partid nu au fost prezente acolo tot timpul în discuţii; acelaşi lucru se poate spune şi despre tineret. Nici nu poate să fie altfel, deoarece tineretul este viitorul pe care îl vedem cu ochii. Şi îl vom avea aşa cum îl vom creşte.

Tinerii scriitori am putea spune că sînt studenţi la înalta şcoală a ingineriei sufleteşti, a literaturii, şi ei trebuie să constituie grija principală a scriitorilor vîrstnici. Acesta este cazul în Uniunea Sovietică.

Din lucrările Congresului s-a văzut cît de importantă este problema tineretului pentru scriitorii sovietici.

În mesajul pe care scriitorii sovietici l-au trimis după Congres, Comitetului Central al P.C.U.S. se spune: „Scriitorii sovietici sînt obligaţi să îmbunătăţească în chip hotărîtor întreaga muncă a promovării şi educării tinerelor cadre literare, ducînd la îndeplinire, prin această muncă de primă importanţă, învăţătura lui Gorki...".

Acest lucru îl fixează într-un punct al său şi statutul Uniunii Scriitorilor Sovietici, în capitolul „Obligaţiile scriitorilor": „Educarea schimbului care vine în literatură, predarea tinerilor scriitori a experienţei creatoare din partea scriitorilor şi criticilor din generaţia mai veche...".

Pentru scriitorii sovietici devine o lege faptul că tineretul trebuie să fie ajutat în dezvoltarea sa.

Ceea ce determină însă în primul rînd drumul scriitorului, este legătura sa cu viaţa. Un scriitor destul de tînăr, Ovecikin — autor de schiţe, nuvele — a spus că scriitorii tineri care au intrat în literatură au reuşit să se impună tocmai prin faptul că cunosc bine viaţa. El arăta că scriitorul Juravliov, care a scris o seamă de povestiri valoroase prin care s-a afirmat, a venit direct de la combină, de la munca cîmpului şi că nici nu ţine să se desprindă de viaţa eroilor săi, rămînînd mai departe acolo unde se găseşte, la ţară. În genere tinerii scriitori care intră în literatura sovietică sînt ori ziarişti care umblă mult, care văd multe, ori oameni dintr-o profesiune productivă, care muncesc şi care trăiesc în mijlocul oamenilor şi care nu se rup de viaţa poporului

Această constatare este în acelaşi timp şi un sfat. Cel mai important lucru pentru un scriitor este ca el să fie legat de poporul său, de viaţă. Dar iată ce se întîmplă cîte odată cu tinerii scriitori. A scris unul o poezie sau o schiţă. El are, să zicem, 18 ani sau chiar 16 ani. Nu a terminat nici şcoala. Şi iată că s-a şi hotărît să nu mai facă nimic în viaţă decît să scrie literatură. Care este rezultatul? El se aşează frumos pe o parte şi de o parte, spune: „eu sînt scriitor!" şi... nu mai scrie, n-are despre ce, căci nu cunoaşte viaţa, truda oamenilor.

Cunosc un astfel de caz la noi, cu o tînără scriitoare care a scris acum cinci ani o poezie bună. De atunci n-a mai scris nimic. În schimb face parte din membrii Uniunii Scriitorilor. Iar cazul nu este unic, nici rar.

Pentru ce ajunge tînărul scriitor în astfel de înfundături? Tocmai pentru că nu a înţeles acest mare adevăr, — că nu poţi să scrii bine, odată ce ai talent, decît dacă cunoşti viaţa, că marele inspirator al operei literare este poporul cu munca şi creaţiile sale şi că numai muncind pentru a cunoaşte viaţa şi pentru însuşirea artei scrisului, poţi să încerci a merge mai departe pe drumul destul de greu şi destul de lung al scrisului.

Poetul Stepan Şcipaciov spunea la Congres:

„Unii tineri poeţi prea se grăbesc cu editarea primelor culegeri, umplîndu-le cu versuri trîndave şi reci.."

Există într-adevăr la unii tineri tendinţa ca — de îndată ce au un număr oarecare de poezii sau de povestiri — să ţină neapărat să le publice în volum. Vina este nu numai a tinerilor, ci şi a editurilor care îi ajută pe acest drum. Astfel apare vreo carte cu două poezii bune şi paisprezece proaste, sau dacă nu proaste, poezii în care mişună stihurile „trîndave şi reci"...

Nu vreau să spun că numai la scriitorii tineri se întîmplă aceasta, se întîmplă şi la cei vîrstnici. Tot Şcipaciov spunea: „nu toate culegerile, într-unul sau în două volume, ale scriitorilor cunoscuţi îi bucură pe cititori". Eu însă mă refer aici în mod special la tineri. Nu trebuie să ne grăbim în literatură, trebuie să fim foarte exigenţi în ceea ce priveşte valoarea creaţiilor noastre şi numai treptat să ajungem la gîndul că trebuie să publicăm şi în volum ceea ce am scris.

Totuşi se face cîteodată exces de zel cu exigenţa faţă de tineri. Poetul Rasul Gamzatov din Daghestan a spus la Congres: „Faţă de un poet tînăr care vine cu primele sale versuri se ridică mai multe pretenţii decît faţă de un poet cunoscut. După mine, ar trebui să fie tocmai invers".

Scriitorilor mai în vîrstă li se publică într-adevăr şi la noi foarte des lucrări slabe, scrise pripit — numai pentru că poartă o semnătură celebră. Ceea ce ar trebui să pună pe gînduri pe scriitorii tineri (şi aceasta este valabil fără îndoială şi pentru cei bătrîni) e faptul că specificul muncii noastre constă în a scrie foarte mult şi în a publica foarte puţin — chiar dacă acest puţin se ridică uneori la 100 de volume. Aşa este cazul maestrului Mihail Sadoveanu, care însă pentru a ajunge la această sută de volume a trebuit să cugete o viaţă întreagă, să lucreze o viaţă întreagă, să străbată dintr-un colţ în altul ţara noastră, să stea de vorbă cu tot felul de oameni, să nu-i rămînă străină nici o cută a sufletului poporului nostru, a limbii noastre, a culturii noastre — şi, desigur, să scrie în minte sau pe hîrtie nenumărate pagini sau cărţi pe care nu le-a mai tipărit.

Cu privire la aceasta, scriitorul Kaverin spunea la Congres: „Gorki ne-a spus odată, cînd eram scriitori începători, că în literatură trebuie să lucrezi... Totul pare uşor în tinereţe, — şi eu îmi amintesc cum am fost izbit cînd am auzit de la unul ca Gorki că munca scriitorului este, pur şi simplu ca toate muncile, — muncă, adică să scrii zi de zi, poate chiar ceas de ceas pe hîrtie sau în minte... Aceasta înseamnă răbdare, pentru că prin talent scriitorului îi este menită o viaţă deosebită şi această viaţă, în primul rînd este răbdarea. Iată un lucru pe care nu poţi să-l ştii cînd eşti tînăr. Trebuie să treacă un număr de ani să te convingi că nicăieri nu se cere atîta răbdare ca în literatură..."

Nu e bine niciodată să te grăbeşti, ca găina care, cum a ouat, începe să cotcodăcească.

Scriitorul, după ce s-a pătruns în mijlocul oamenilor, de faptele vieţii, trebuie să stea acasă la el şi să se uite la paginile scrise, să le scrie iarăşi şi iarăşi, cum face grădinarul bun cu fructele din grădina sa; să vadă dacă sînt destul de coapte şi să nu caute să îndoape cititorii cu prune verzi.

Fără îndoială că în rîndul tinerilor noştri scriitori există multe şi valoroase talente. Faţă de dezvoltarea acestor talente noi trebuie să avem toată grija, pentru a nu le lovi atunci cînd sînt în creştere, dar nici de a le încuraja să crească pădureţ.

În Georgia — spunea poetul gruzin Leonidze — era mai de mult obiceiul ca atunci cînd într-o grădină un pom se dovedea după cîtva timp neroditor, să cheme grădinarul pe un vecin de al său, care cu o secure în mînă să se apropie de pom gata să izbească. Atunci grădinarul oprindu-l spunea: „Nu-l tăia, lasă că are să facă el fructe"... Iată, spunea Leonidze, cum trebuie să sprijine critica talentul. Să nu te grăbeşti să faci din pom lemne de foc dacă dintr-un motiv sau altul într-un an nu a rodit. Trebuie să cauţi să lucrezi cu scriitorul, să-l ajuţi să iasă la cale.

La noi se întîmplă însă cîteodată să nu se procedeze cu destulă înţelegere faţă de tinerele talente. Aşa bunăoară, a apărut un articol în „Gazeta Literară" în care se spunea între altele că în poezia noastră există cîţiva poeţi de seamă care scriu — iar restul, în deosebi tineretul, nu reprezintă altceva decît un pluton de imitatori. Eu cred că este o exprimare care nu corespunde adevărului şi nu foloseşte nimănui.

Mulţi tineri poeţi şi scriitori — dovedesc talent şi se poate considera că au pornit pe drumul cel bun al literaturii. Pentru a continua însă drumul, tinerii scriitori trebuie să se adîncească întru desăvîrşirea meşteşugului lor literar, în literatura noastră clasică, în literatura universală, în literatura rusă, în literatura sovietică. Ar trebui să adîncească mai mult creaţiile noastre populare, limba poporului, poezia populară. Toate acestea, pe lîngă contactul viu cu oamenii, cu poporul lucrător.

Noi nu citim pe clasici, nici poeziile populare şi nici poveştile populare cu gîndul să facem ceea ce s-a mai făcut. Ceea ce caracterizează în primul rînd literatura este că în literatură nu se poate repeta... Unii începători mai inconştienţi iau poezia sau povestea altui poet sau scriitor şi o trimit la redacţie, schimbîndu-i numai semnătura dedesubt. Alţii fură din mai mulţi scriitori şi cred că nu se cunoaşte: iau un petec dintr-unul, un petec dintr-altul şi cîrpesc o haină brează care stîrneşte rîsul. Alţii se mulţumesc să fure din poezia populară, luînd versurile aşa cum sînt ele.. „Foaie verde şi-o lalea, vin la mine draga mea"... — şi cred că au şi realizat o poezie. Dar ei uită că cel mai mare poet al nostru, Mihail Eminescu, învăţînd de la popor — şi el a învăţat mai mult decît oricine — a dus poezia populară mai departe, făcînd să pătrundă în opera sa ideile mari ale timpului, sentimentele cele mai înalte ale poporului, într-o formă mai desăvîrşită decît a realizat vreun alt poet vreodată în această ţară.

Aceasta trebuie să cerem noi şi tinerilor. Să caute să ducă mai departe arta înaintaşilor lor şi arta poporului nostru, la nivelul pe care-l cere azi de la scriitori viaţa nouă din Romînia, epoca construirii socialismului. Această cerinţă a reieşit limpede pentru oricine a studiat documentele Congresului Scriitorilor Sovietici.

Pentru a ajunge un bun scriitor trebuie să cunoşti bine economia cuvintelor, să nu fii risipitor cu ele, să nu le dai cititorului ca pe nişte alune găunoase. Poetul rus Nekrasov a spus că în poezie trebuie să fie în aşa fel folosite cuvintele, încît ele să se simtă la strînsoare, iar gîndurile să se simtă în largul lor. Deci în cuvinte puţine să fie idei multe, cît mai multe, să răzbată o atitudine curajoasă faţă de viaţă.

Acelaşi lucru îl spunea şi Feodor Gladkov la Congres: „Economia de cuvinte în formele noastre artistice — aceasta e totul! Nu trebuiesc uitate niciodată învăţăturile lui Gorki despre curăţirea şi preciziunea limbii... Eu mă adresez tinerilor noştri scriitori care nu şi-au însuşit destul experienţa literară şi care nu şi-au dezvoltat darul autocriticii. Trebuie să înţelegem că poporul nostru s-a ridicat foarte mult din punct de vedere cultural şi are un spirit ascuţit în alegerea cărţilor noastre, că este gata întotdeauna să înveţe pe autor cum să folosească cuvîntul... El ia seama la cele mai mici greşeli".

Aceasta ne arată odată mai mult legătura profundă care trebuie să existe între scriitori şi popor. În acest sens, se pot folosi în încheiere cuvintele scriitorului Vilis Laţis rostite la Congres:

„Mergeţi mai cutezători către viaţă, voi, scumpii noştri prieteni tineri... Amintiţi-vă că scriitorul realist, oricît ar fi el de înzestrat de la natură, nu devine niciodată un adevărat artist, fără o mare şi nemijlocită experienţă a vieţii şi a muncii. Invăţaţi din viaţă, scrieţi despre viaţă adevărul, şi voi, împreună cu generaţia mai vîrstnică a scriitorilor sovietici, într-o unică familie fericită, multinaţională, veţi realiza opere demne de marea epocă a construirii comunismului"...

Aceste cuvinte se potrivesc pentru scriitorii noştri tineri pentru că şi la noi problema cheie este aceeaşi — ca scriitorul să fie nu numai un artist, ci şi un cetăţean al ţării sale şi să ajute la mersul înainte al treburilor obşteşti, al vieţii noastre, pe drumul nou pentru poporul nostru, pe drumul socialismului.

Să nu uităm că cuvîntul scriitorului are în el forţe nebănuite. La Congres, poetul Louis Aragon a folosit, pentru a caracteriza poezia, comparaţia cu energia nucleară. Prin poezie, poţi declanşa nebănuite forţe din sufletul omului — şi acest lucru s-a văzut în Uniunea Sovietică în timpul războiului, s-a văzut şi în Franţa pe vremea rezistenţei împotriva fascismului cotropitor, se vede şi azi în Ţara Sovietică. Noi trebuie să ştim însă cum să folosim această energie atomică a cuvintului. Energia atomică, poate fi folosită, cum bine se ştie, în două chipuri: în Uniunea Sovietică se foloseşte pentru scopuri paşnice. Nu de mult am putut citi cu toţii în presă cum folosirea paşnică a energiei atomice se extinde şi asupra altor ţări printre care şi Romînia, datorită Uniunii Sovietice.

Există însă şi încercările imperialiştilor care vor să folosească energia atomică în scopul uciderii oamenilor în masă, în scopul distrugerii unei mari părţi din planeta pe care trăim. În ţările capitaliste acei scriitori care s-au vîndut cercurilor imperialiste războinice caută să schilodească prin scrisul lor sufletul omenesc, să-l întunece, să-l ucidă.

Scriitorii din Uniunea Sovietică, din ţările de democraţie populară şi scriitorii progresişti din întreaga lume caută să dea aripi sufletului omenesc pentru ca el să se poată ridica tot mai sus, spre cele mai înalte ţeluri ale omenirii pe drumul păcii, al ştiinţei, al artei, al bucuriei de a trăi.

Scriitorii noştri — şi cei tineri în marele front al literaţilor legaţi de popor — trebuie să înaripeze în aşa fel cuvintele, încît oamenii muncii din ţara noastră să se simtă mai puternici, să devină tot mai conştienţi de rolul lor în istorie şi să facă mai mult pentru construirea socialismului în ţara noastră, pentru bunăstarea celor ce muncesc şi pentru pace.

Tribuna corespondenților

Tovarășul Mara Iulian, corespondent voluntar din București, ne scrie:

După orele de muncă, fiecare dintre noi caută un mijloc de recreare, de distracție, ca să-și petreacă timpul liber în mod plăcut și cît mai folositor.

Unul din aceste mijloace sînt și cinematografele. După ce vezi un film bun te simți mai îmbogățit sufletește.

Pentru aceasta însă mai este nevoie și de crearea anumitor condiții de vizionare a filmelor. La multe cinematografe locurile sînt numerotate, iar biletele nu se dau decît în funcție de locurile existente. Acest lucru bun nu-l întîlnim însă la toate cinematografele. În această direcție aș vrea să vorbesc de cinematograful „Vasile Roaită" din București. Nu știu care spectator s-ar simți mulțumit stînd două ore în picioare rezemat de perete, înghesuit din toate părțile, făcînd sforțări pentru a vedea filmul peste capul celui din fața sa, (care, pe deasupra, e și mai înalt). Vă spun cinstit că după o asemenea „vizionare" mergi acasă mai obosit, iar pe deasupra și prost dispus.

Ce măsuri va lua Direcția Difuzării Filmelor pentru ca asemenea situații să nu se mai repete?

Tov. Munteanu Alexandru, corespondent voluntar din Caransebeș, ne informează:

Omul, în viața de fiecare zi, își are micile lui bucurii sau necazuri. Acestea pot fi mărite sau pot fi spulberate de prieteni, de trecătorul de pe stradă, de funcționara de la „Alimentara", înșirați de oamenii înconjurători.

Pentru a vă arăta că am dreptate, să vorbim despre tovarășa Semeni Maria, responsabila magazinului „Librăria noastră" din Caransebeș. Vorba ei răstită, de multe ori brutală, întunecă chipurile vesele ale cumpărătorilor, iar cînd începe să se certe, și asta se întîmplă aproape zilnic, îl face pe bietul om să iasă afară supărat, nervos și poate la rîndul lui să se certe din nimic cu alții. Pentru ce acest lucru, tovarășă Semeni? De ce vrei ca oamenii care intră în librărie să se simtă așa cum te-ai simți chiar dumneata cînd ți s-ar vorbi răstit la „Alimentara"? Cred că sîntem datori cu toții să ne purtăm frumos, civilizat, politicos cu oamenii. Nimeni nu este obligat să suporte toanele tovarășei Semeni, nedemne de un lucrător din comerțul socialist. Conducerea regională a librăriilor este bine să ia poziție față de asemenea purtări.

Vitrina cu cărți

MIHAIL SADOVEANU
Evocări
(Colecția „Studii literare")

Volumul cuprinde articole, amintiri, conferințe, note și însemnări ale maestrului Mihail Sadoveanu, atît dinainte de 23 August, cît și din perioada de după eliberare.

Ele oferă numeroase date prețioase și interesante privitoare la unii dintre scriitorii noștri, în legătură cu probleme de limbă, de măiestrie artistică, precum și despre importanța mondială a literaturii clasice ruse și a literaturii sovietice.

274 pag. 4 lei.

SÜTO ANDRÁS — *A șaptea bucurie* (schițe)

Schițele lui Süto András — scriitor maghiar din patria noastră, laureat al Premiului de Stat — redau cu subtilitate și umor lupta dintre nou și vechi care se desfășoară în viața și în conștiința oamenilor de azi ai satelor noastre. („Un pachet de tutun", „Mămăligă cu brînză", „Opinci noi", „Necazul neîntrecutului cosaș", „Griji" și altele).

Respectarea adevărului, evitarea convenționalismului și a șablonului în descrierea acestor transformări, spiritul profund popular, constituie trăsăturile cele mai prețioase ale schițelor talentatului tînăr scriitor.

264 pag. 4,45 lei

Răspundem la întrebările cititorilor

Legătura dintre prețul de cost și prețul de vînzare al produselor

Utemista Artemiza Tabarcea, brigadieră la secția ring II de la Filatura Romînă de Bumbac din București, a cerut ziarului nostru să explice, într-un articol — ce legătură există între prețul de cost și prețul de vînzare al produselor.

Publicăm mai jos răspunsul la această întrebare:

Politica partidului și guvernului nostru este îndreptată spre ridicarea nivelului de trai al poporului muncitor. Desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și rații dă putința, printre altele, unor treptate reduceri de prețuri pe baza reducerii prețului de cost al producției. Partidul ne învață că singura cale justă pentru ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii este sporirea continuă a producției și productivității muncii, reducerea prețului de cost al produselor. Cu cît va crește mai mult producția industrială și agricolă, cu cît va scădea prețul de cost al produselor, cu atît statul va avea posibilități mai mari de reducere a prețurilor de vînzare a mărfurilor și deci oamenii muncii vor putea cumpăra cu aceiași bani o mai mare cantitate de produse.

Pentru fiecare om al muncii, pentru fiecare tînăr, trebuie să fie clară legătura strînsă care există între prețul de vînzare al mărfurilor și prețul lor de cost. A înțelege pe deplin această legătură înseamnă a contribui tot mai din plin la lupta pentru continua reducere a prețului de cost al produselor — care duce la ridicarea nivelului nostru de trai.

★

Pentru a înțelege mai bine legătura dintre prețul de vînzare al produselor și prețul lor de cost, să vedem, pe rînd, cum se formează aceste două prețuri. Să începem cu prețul de cost al produselor. Totalitatea cheltuielilor materiale și bănești făcute de o întreprindere pentru fabricarea unui produs oarecare reprezintă prețul de cost al acelui produs. Aceste cheltuieli reprezintă costul materiei prime, materiilor auxiliare, combustibilului, energiei electrice, salariile muncitorilor precum și alte cheltuieli bănești necesare pentru fabricarea produsului.

Desigur, structura prețului de cost al producției diferă după ramura industrială respectivă. Dar nu ne vom opri aici asupra acestei probleme.

Atunci cînd cumpărăm un produs de la magazin, plătim prețul lui de vînzare cu amănuntul. Acest preț se formează din prețul de cost al întreprinderii producătoare și din diverse adăugiri. Iată cum se prezintă o schemă a prețului de stat de vînzare cu amănuntul:

Prețul de cost planificat	Venitul net al întreprinderii („beneficiul")	Impozitul pe circulația produselor	Adaosul comercial
Prețul de fabrică			
Prețul cu ridicata al industriei			
Prețul de stat de vînzare cu amănuntul			

Așa cum se vede, prețul de fabrică, prețul la care întreprinderea își vinde produsele centrelor de desfacere ale industriei, e compus din prețul de cost planificat al producției și venitul net al întreprinderii (în limbajul economic curent se numește „beneficiu"). Centrele de desfacere ale industriei adaugă la prețul cu ridicata al industriei care include și impozitul pe circulația produselor fixat de stat, (nu este vorba de un impozit sau vreun scăzămînt din veniturile oamenilor muncii. Reprezintă partea principală a venitului net centralizat al statului). Rețeaua comercială vinde cumpărătorilor produsele la prețul de stat de vînzare cu amănuntul care este mai mare decît prețul de vînzare cu ridicata al industriei, cu suma adaosului comercial destinat să acopere cheltuielile de circulație ale rețelei comerciale.

Venitul net al întreprinderii e folosit, pe de o parte, pentru lărgirea producției în întreprinderea respectivă sau în ramura respectivă, iar pe de altă parte pentru formarea fondului directorial care are ca scop stimularea materială a oamenilor muncii și satisfacerea nevoilor lor culturale.

Din schema prețului de vînzare cu amănuntul prezentată mai jos se vede, în primul rînd, legătura care există între prețul de cost și venitul net al întreprinderii. Venitul net al întreprinderii depinde în mod direct de prețul de cost al produselor: cu cît prețul de cost e mai ridicat, cu atît este mai mic venitul net și invers. In al doilea rînd se vede legătura dintre prețul de cost și prețul de vînzare al produselor, nivelul acestuia din urmă depinzînd de nivelul prețului de cost.

Putem înțelege acum însemnătatea pe care o are reducerea sistematică a prețului de cost pentru creșterea acumulărilor de stat (necesare dezvoltării economiei și întăririi capacității de apărare a patriei) și pentru reducerea prețurilor de vînzare cu amănuntul în vederea creșterii salariului real al oamenilor muncii. Trebuie arătat aci că un singur procent de reducere a prețului de cost în industria republicană în 1953 a însemnat pentru stat o economie de 220.000.000 lei, care au putut fi folosiți pentru dezvoltarea economiei naționale și ridicarea nivelului de trai.

Numai reducerea sistematică a prețului de cost poate asigura o reducere stabilă și continuă a prețurilor de vînzare a produselor. O reducere a prețurilor de vînzare a produselor făcută în detrimentul acumulărilor socialiste este artificială și duce la încetinirea ritmului lărgirii producției în cele din urmă, constituie o piedică pentru crearea unui belșug de produse și creșterea nivelului de trai.

★

Mijloacele concrete ale luptei pentru reducerea prețului de cost, sînt numeroase și variate. *) Cel mai important mijloc este însă sporirea sistematică a productivității muncii. Astfel, pe baza unei mai bune folosiri a utilajului și a timpului de lucru, colectivul uzinei metalurgice „I. C. Frimu" — Sinaia a putut ridica productivitatea muncii în 1954 cu 55 la sută față de 1953, reducînd prețul de cost cu 10,68 la sută față de plan.

Sporind productivitatea muncii, colectivul atelierului frîne de vagoane al uzinelor „23 August" a reușit să dea o producție mai mare cu aceleași cheltuieli de regie și să reducă astfel pe trimestrul III al anului 1954 prețul de cost cu 17 la sută față de trimestrul I al aceluiași an.

Printr-o muncă creatoare, plină de elan, colectivul uzinelor de tractoare „Ernst Thälmann" din Orașul Stalin a reușit să reducă an de an prețul de cost: în 1951 cu 7,2 la sută față de 1950, în 1952 cu 15,77 la sută față de 1951, în 1953 cu 14,9 la sută față de 1952. In 1954 prețul de cost a fost din nou redus.

Posibilitățile de reducere a prețului de cost în fiecare întreprindere sînt nenumărate. Prețul de cost poate fi redus și prin folosirea rațională a fondurilor fixe și circulante, prin reducerea cheltuielilor pentru întreținerea aparatului administrativ, prin introducerea unui strict regim de economii etc.

La locul lor de muncă, tinerii muncitori din industrie au un rol important în lupta pentru reducerea prețului de cost mai ales pe baza sporirii neîncetate a productivității muncii. Pentru ca ei să poată duce eficace această luptă trebuie să-și ridice necontenit calificarea. La fabrica „Solidaritatea" din Oradea, datorită justei îndrumări și ajutați de maiștri și tehnicieni, o serie de tineri au reușit, prin inovațiile lor, să crească productivitatea muncii și să aducă fabricii o economie de 181.000 lei. Tot în aceeași fabrică tinerele muncitoare și-au îndreptat atenția spre lichidarea completă a deșeurilor. Acum, ele dau zilnic producției în plus cîte 4-5 kg. fire. Numai în prima decadă a lunii decembrie ele au economisit 70 kg. fire din care s-au lucrat 10.000 metri dantele.

Iată însă că, în parte, aceste efecte sînt anihilate de risipa de materie primă ce se face în alte întreprinderi, cum ar fi de pildă unitatea „Găvana" a fabricii textile „11 Iunie" Pitești, unde de luni de zile se face risipă mare de materiale, sau la „Bumbăcăria Romînească" unde datorită nerespectării normelor de consum, pe trimestrul III 1954 s-au efectuat consumuri suplimentare din care s-ar fi putut țese în plus mii de metri.

Curmarea lipsurilor care se mai manifestă în unele din întreprinderile noastre, precum și extinderea experienței înaintate a întreprinderilor fruntașe ale industriei noastre constituie sarcini imediate de mare însemnătate.

Fiecare tînăr trebuie să înțeleagă clar că reducerea prețului de vînzare al produselor nu se poate face printr-o minune, ci numai în urma obținerii unei reduceri sistematice a prețului de cost. Și această reducere se poate înfăptui numai prin contribuția tot mai activă a fiecărui om al muncii în cadrul procesului de producție

Organizațiile U.T.M. din întreprinderi trebuie să ducă o muncă perseverentă de ridicare a calificării tinerilor muncitori, să ducă o muncă de mobilizare a lor pentru a participa cu însuflețire la întrecerea socialistă, pentru a munci cu productivitate mare, pentru creșterea producției bunurilor de larg consum, pentru economii, pentru reducerea prețului de cost.

Numai muncind mereu, mai bine și cu mai multă răspundere la locul lor de muncă, tinerii își pot aduce din plin contribuția la lupta pentru scăderea prețului de cost și scăderea treptată a prețurilor de vînzare a produselor, la ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii.

ION FLOREA
lector univ.

*) *Ziarul nostru va publica în numerele viitoare consultații mai detailate în legătură cu căile reducerii prețului de cost.*

Figuri de luptători ai mișcării muncitorești din țara noastră

UTECISTUL LUDOVIC MINSCHI

„Omorîți-mă, dar n-am să vă vorbesc. Nu știu nimic".

Acestea sînt ultimele cuvinte rostite de utecistul Ludovic Minschi, într-una din serile de sfîrșit de ianuarie ale anului 1935, după zile întregi de sălbatice schingiuiri și torturi.

Era în a patra zi de interogatoriu. Călăii poliției din Oradea, scrîșnind din dinți, loveau bestial cu bastoanele de cauciuc, încercînd să înfrîngă voința de oțel a acestui tînăr, care se dovedește a fi un adevărat comunist. Zadarnică trudă! Ludovic Minschi n-a vorbit! Utecistul Ludovic Minschi crescut și educat de partidul comunist nu și-a trădat tovarășii de luptă.

★

Născut la Oradea în anul 1916, fiul strungarului în lemn Minschi a cunoscut de mic copil teroarea, mizeria, foametea la care era supusă clasa muncitoare în Romînia burghezo-moșierească.

Lui Ludovic Minschi, încă din fragedă copilărie îi era nespus de dragă cartea. Zile întregi și le petrecea răsfoind filele pline de înțelepciune ale cărților, studiind încă din primele clase ale liceului minunatele scrieri ale învățătorilor omenirii muncitoare. Membru al Uniunii Tineretului Comunist, Minschi organizează în rîndul colegilor săi un cerc de studii marxiste. Atunci cînd împlinise 14 ani, este eliminat din școală, sub verdictul că „răspîndește idei periculoase" în rîndul elevilor. Ludovic Minschi începe să învețe strungăria. În timpul liber Minschi citește cu tot mai mult nesaț.

Muncind și învățînd în permanență el se avîntă totodată în vîltoarea luptei pentru antrenarea tineretului orădean la lupta împotriva crudei orînduiri burghezo-moșierești.

Activist de bază al organizației U.T.C. din Oradea, Ludovic Minschi începe să-și desfășoare activitatea în anii în care clica guvernantă cocoțată la cîrma țării, zvîrlea greutățile crizei economice pe spinarea muncitorilor și țărănimii muncitoare, în anii în care șomajul și foametea țineau în ghiare milioane de oameni ai muncii.

Anii de la începutul celui de al 4-lea deceniu al veacului nostru sînt anii în care Partidul Comunist Romîn, refăcîndu-și unitatea de luptă, ia în mîinile sale conducerea marilor lupte muncitorești, lupte care au loc în condițiile în care burghezia căuta o ieșire din criza economică, pe de o parte pe calea înăspririi exploatării și prin instaurarea dictaturii fasciste, iar pe de altă parte pe calea dezlănțuirii războiului antisovietic.

In aceste împrejurări, în ianuarie 1932, are loc Congresul al V-lea al Partidului, care a însemnat un moment de cotitură în viața partidului nostru, el stabilind principiile organizatorice, ideologice, strategice și tactice ale partidului, în lumina învățăturii leniniste și a experienței Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. Anii în care utecistul Ludovic Minschi își desfășoară activitatea revoluționară sînt anii în care partidul a organizat și condus marile lupte ale muncitorilor ceferiști și petroliști, lupte care au culminat cu grevele din ianuarie-februarie 1933.

In aceste împrejurări în care guvernul burghezo-moșieresc a dezlănțuit o crîncenă teroare împotriva comuniștilor care antrenau masele muncitoare la luptă, Ludovic Minschi își dedică toate forțele sale luptei pentru îndeplinirea sarcinilor puse de partid organizației U.T.C. din Oradea.

Uteciștii din Oradea își intețesc activitatea agitatorică. Cu toate manevrele poliției, zeci de afișe care demascau politica guvernului erau lipite noapte de noapte pe străzile Oradiei. Ziarele care aduceau cuvîntul partidului sînt difuzate în fabrici și instituții. Ludovic Minschi în ciuda celor 17 ani pe care-i avea, duce în tot acest timp o intensă activitate revoluționară.

La 1 Mai 1934 Minschi împreună cu un grup de uteciști sfidînd copoii siguranței au arborat steagul roșu pe clădirea unei fabrici.

Prin devotamentul și dragostea sa față de cauza partidului, prin talentul său organizatoric, prin atitudinea sa plină de prietenie față de tovarășii săi, Ludovic Minschi devine un conducător apreciat de tovarășii săi de luptă. Peste cîtva timp este numit secretar al organizației județene U.T.C. Bihor și cooptat în comitetul județean al P.C.R.

Uteciștii de sub conducerea lui Minschi desfășoară o febrilă activitate revoluționară. Se organizează celule de tineret la fabrica de ghete „Carmen", la fabrica de textile „I.T.O.", la fabrica „Grünwald". La sfîrșitul anului 1934 numărul membrilor organizației județene U.T.C. Bihor este de două ori și jumătate mai mare decît fusese în primăvară. Uteciștii din Oradea conduși de partid, reușesc să tipărească în limba romînă și maghiară zeci de manifeste ce chemau la luptă, reeditează ziarul în limba maghiară, „Tînărul muncitor".

Peste cîtva timp una dintre tinerele activiste este prinsă de copoii Siguranței în momentul răspîndirii unor manifeste; apoi aproape întreaga organizație locală cade în ghiarele poliției.

In miez de noapte Ludovic Minschi este arestat. Interogatoriul începe. Înflăcăratul utecist tace. Loviturile curg într-una. Zadarnic însă! Nici o vorbă, nici un geamăt. Hotărîrea sa de a nu vorbi nu poate fi înfrîntă.

Așa au trecut patru zile. In noaptea de 30—31 ianuarie călăii loveau o grămadă informă de carne sîngerîndă, lipsită de viață. Cu toate măsurile de precauție luate de călăi, vestea asasinării lui Ludovic Minschi trece din celulă în celulă, dînd ocol întregului oraș.

Sub presiunea campaniei dusă de partid, parchetul este nevoit să facă o descindere la fața locului. Medicii legiști vînduți poliției pun următoarea concluzie medicală: *„Pneumonia și o nefrită i-au adus sfîrșitul, pe neașteptate".*

★

Au trecut de atunci 20 de ani: Ludovic Minschi nu poate fi uitat. Ludovic Minschi reprezintă pentru tineretul nostru o pildă minunată de curaj, de bărbăție, de devotament pentru măreața cauză a comunismului.

Pilda utecistului care înainte de a vedea cea de a 19-a primăvară și-a dat viața în lupta pentru fericirea poporului nostru, însuflețește astăzi milioanele de tineri din patria noastră în lupta pentru construirea vieții noastre noi.

Oamenii muncii din țara noastră, tineretul nostru poartă o profundă dragoste eroilor și martirilor clasei muncitoare, comuniștilor și uteciștilor care și-au dat viața pentru libertatea și fericirea poporului nostru.

„Tradițiile revoluționare — spune tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — *au o înaltă valoare educativă. Ele țin trează în amintirea poporului vremurile de sîngeroasă asuprire și exploatare, amintirea luptei sale eroice pentru libertate și îl mobilizează la noi fapte de eroism în muncă, pentru consolidarea și dezvoltarea Patriei noastre, Republica Populară Romînă, a cuceririlor revoluționare pe care le-a dobîndit, cuceriri pentru care și-au vărsat sîngele muncitorii revoluționari... martiri și eroi ai poporului nostru muncitor".*

IOSIF SAVA

Tot mai multe produse zaharoase

Fabrica de produse zaharoase „București" își va spori anul acesta producția cu 15 la sută față de anul 1954.

De la începutul anului și pînă acum muncitorii fabricii „București" au dat peste plan peste 4.000 kg. diferite produse zaharoase.

Totodată, conducerea întreprinderii a acordat o mare atenție introducerii unor noi mașini care vor asigura creșterea producției și productivității muncii și vor ușura mult munca oamenilor. Astfel, la sfîrșitul anului trecut, la secțiile caramelaj și rahat, unde se consumă zilnic mii de kilograme de glucoză, s-a construit o stație de pompare a glucozei, cu ajutorul căreia transportul glucozei se face mecanizat. Prin aplicarea acestui sistem mecanizat, se realizează anual o economie de 49.000 de lei, ușurîndu-se cu mult munca de aprovizionare cu glucoză. Acum la secția de caramelaj se instalează o nouă mașină de frămîntat masa de caramel. În primul trimestru al acestui an va mai intra în funcțiune o moară de măcinat zahăr și se va folosi încă o mașină de ambalat bomboane.

(Agerpres)

Prilej de înviorare a muncii

Vestea despre terminarea reparațiilor de către mecanizatorii de la S. M. T. Turnișor, a dat un nou îndemn muncii și altor S. M. T-uri și gospodării agricole de stat.

Colectivul de muncă al stațiunii de mașini și tractoare Caracal a folosit acest prilej pentru a analiza felul în care s-a desfășurat munca de reparații pînă acum și pentru a găsi noi resurse în grăbirea ritmului reparațiilor, asigurînd în același timp calitatea lor.

Pînă tîrziu în toamna anului trecut, mecanizatorii de la S. M. T. Caracal au lucrat la însămînțări și arături adînci.

Munca de reparații a pornit din plin abia în ziua de 8 decembrie. În acest răstimp însă, munca mecanizatorilor a fost rodnică. Pînă la 15 ianuarie viteza medie de reparații a fost realizată în fiecare zi. Planul general al reparațiilor a fost îndeplinit în proporție de 50 la sută.

Analizînd însă munca de reparații pe echipe și cercetînd desfășurarea ritmică a procesului de producție în toate locurile de muncă, în spatele cifrelor medii vedem că se ascund o serie de lipsuri, se ascund codașii.

În atelierul mecanic — inima lucrărilor de reparații — mulți mecanizatori muncesc neobosiți, recondiționînd piesele, utilizînd resursele locale pentru a suplini lipsa pieselor de schimb. Să faci 2000 de șuruburi diferite, să recondiționezi 200 bucăți capace, role de susținere, 12 butuci steluțe, 100 capace metalice pentru semănătorile I.A.R. și cîte altele, nu-i un lucru chiar atît de ușor. Economiile realizate prin folosirea rezervelor interne trec de 12 000 lei.

Strungarul Marinov Vladimir are depășiri zilnice de normă ce urcă pînă la 45 la sută. Muncitorul sudor Lascăr Alexandru, care a venit de curînd de la uzinele „Independența" din Sibiu să ajute semetiștii pentru a ieși la timp pe cîmp, depășește norma cu 50 la sută. Munca este rodnică și în echipele de reparații. Prin străduința și dragostea de muncă a tractoriștilor Sîrbu Gh., Bîrzolovici C. și Pîrvu Ilie din echipa K. D., s-a reparat înainte de vreme șase tractoare.

Dovedind atitudine sănătoasă față de muncă, tractoriștii din echipa ce repară plugurile, au depășit sarcinile de plan cu 30 la sută.

În spatele fruntașilor, mecanizatorii din echipa de reparații a remorcilor cisterne se lasă pe tînjeală. În ziua de 17 ianuarie membrii acestei echipe au lipsit de la lucru nemotivat îngreunînd procesul de producție.

În echipa condusă de tovarășul Iacob Ion, munca este fără spor. Echipa n-a reușit să repare pînă la 15 ianuarie nici măcar un vagon dormitor din cele 10 pe care trebuia să le repare. Cum să se obțină rezultate, dacă tractoriștii Bădănoiu Gheorghe, Albișor Gheorghe și Titu Ioan dorm în timpul producției, ori se țin de alte treburi? La sudură autogenă, unde lucrează Apostol Petrache, deseori dai peste piese refăcute sau rebutate. Timpii morți se țin de mînă. Risipa de materiale este mare. Se pune întrebarea: unde-i disciplina, răspunderea personală, la acești tovarăși? Asemenea întrebări i se pun și strungarului Rotaru Ion, care și-a făcut obiceiul de a micșora săptămîna de lucru pînă la 4 zile.

Abateri de la disciplina socialistă față de muncă se manifestă de o bucată de vreme și la alți tineri mecanizatori. Toate acestea au determinat organizația U.T.M. să ia atitudine împotriva acelor tineri care împiedică bunul mers al muncii. Zilele trecute a avut loc o adunare generală deschisă pentru a analiza situația și a mobiliza tineretul la îndeplinirea planului de reparații.

La această adunare au fost invitați și muncitori vîrstnici care luînd cuvîntul au adus un ajutor prețios. Discuțiile purtate de tineri în adunare au dezvăluit în primul rînd neglijența comitetului organizației de bază U.T.M. Însuși tovarășul Predoi Marin, unul dintre membrii comitetului organizației de bază U.T.M., recunoaște pe bună dreptate că organizația de bază U. T. M. nu a reușit să mobilizeze pe toți tinerii în campania de reparații, deoarece nici comitetul acesteia nu s-a străduit îndeajuns — Secretarul organizației, tovarășul Speriatu Marin, a uitat de multă vreme de cei ce l-au ales.

Că spusele tovarășului Predoi sînt întemeiate ne convingem din cuvîntul comunistului Dumitrașcu Adrian, șeful atelierului de reparații care a luat și el cuvîntul în adunare: „Indisciplina unor tineri în muncă dovedește lipsa de preocupare a comitetului organizației de bază U.T.M. față de educarea comunistă prin muncă a tinerilor mecanizatori. Tineri conștiincioși, ca Sîrbu Oprea, Pîrvu Ilie și alții n-au fost stimulați de către organizația U.T.M. Experiența lor nu a fost generalizată și nu au fost antrenați să ajute pe tinerii care au încă o slabă calificare și care sînt rămași în urmă la muncă. Pe de altă parte, tineri ca Marin Ion, Șeican Petre și alții care lipsesc zile în șir de la lucru, n-au fost ajutați să se îndrepte. Organizația de bază U.T.M. n-a luat măsurile cuvenite pentru ridicarea acestor tineri la nivelul muncitorilor sîrguincioși...

Un ajutor însemnat l-a dat adunării generale U.T.M. tovarășul Maxim Aurel, maistru venit de la uzinele „Independența" din Sibiu. „Am prilejul fericit — a spus el — să stau astăzi de vorbă cu utemiștii stațiunii. Cu toate că am venit de puține zile aici, totuși am auzit și am văzut cu ochii mei multe lucruri frumoase din viața tinerilor mecanizatori, care m-au bucurat. Dar tot în acest timp am avut ocazia să pun și întrebările: de ce la unele echipe este dezordine și se lucrează anapoda, atîta vreme cît șeful nu-i lîngă ele? De ce unii tineri pleacă în oraș fără învoire? Înseamnă că lipsește disciplina socialistă față de muncă. Și mă mir, căci aici lucrează utemiști. Ei nu au simțul datoriei ca și cei ce lucrează în echipele fruntașe? Sigur că răspunsurile trebuie să le dea și postul utemist de control; dar eu n-am văzut pe nici un tînăr din acest post să ia atitudine. Deci postul de control trăiește numai pe hîrtie..."

„Adevărat, confirmă în discuția sa, utemistul Mincan Ioan. Postul utemist nu mai trăiește de mult. De aceea colaborarea între tractoriști este slabă și multe defecțiuni în muncă nu sînt luate de nimeni în considerație. Iată, de pildă, în atelier, unde lucrează echipa de reparații la șasiuri, din cauza frigului îți înghiață mîna pe cheie. Comitetul organizației de bază U.T.M. poartă o mare vină pentru că nu s-a interesat de munca și viața noastră. Nevoile noastre nu sînt cunoscute nici de Comitetul raional U.T.M. Caracal, întrucît tovarășii activiști dau pe la S.M.T. foarte rar și atunci cînd fac acest lucru nu stau de vorbă cu noi..."

Mecanizatorii înscriși la cuvînt au vorbit și despre alte lipsuri ce-au frînat muncile de reparații. Cu multă seriozitate tractoristul Tomescu Ilarie a criticat atitudinea de nepăsare față de aprovizionarea cu piese de schimb: „Utemistul Fiscălie Nicolae, referentul tehnic cu aprovizionarea pieselor de schimb — arată el — nu este de loc neliniștit dacă uneori nu aveam ce lucra din lipsa pieselor. Cînd merge la bază, uită să ducă piesele de schimb și nu știe să se descurce. La depozit se găsesc tot felul de scule. Și totuși noi ducem lipsa burghielor de filetat, a spiralelor, a cheilor etc"...

Cei ce au luat cuvîntul la discuții, nu s-au mărginit numai la critică ci au sugerat noi metode de muncă, dînd posibilitatea adunării generale U.T.M. să găsească căile activizării în muncă a tuturor tinerilor.

Adunarea generală a organizației de bază a dezbătut pe larg o serie de probleme. Ea a adoptat în unanimitate hotărîrea de a mobiliza pe toți tinerii la muncă și de a lupta împotriva oricăror atitudini nesănătoase față de muncă.

Obiectivul principal al hotărîrii îl formează grija față de educarea comunistă prin muncă a tinerilor mecanizatori. Ca atare, s-a hotărît intensificarea întrecerii socialiste antrenîndu-se în întrecere întreg tineretul. De asemenea s-a hotărît întărirea muncii politice în rîndul tinerilor din S.M.T. S-au luat hotărîri cu privire la activitatea postului utemist de control și la sprijinirea activității brigăzii artistice de agitație. Urmărind scopul de a termina reparațiile cu 5 zile înainte de termen, hotărîrea propune conducerii S.M.T.-ului o repartizare mai justă a forțelor de muncă, ținînd seama de importanța echipelor de reparații și de calificarea mecanizatorilor. Acest obiectiv impune și organizației U.T.M. să ajute pe acei ce s-au abătut de la disciplina muncii. Cu Marin Ion, Bondreanu Dumitru, Șeican Petre și alți tineri ce lipsesc nemotivat de la lucru comitetul organizației de bază U.T.M. va sta de vorbă antrenînd în ajutorarea lor și alți utemiști fruntași în muncă.

Hotărîrea condamnă practicile înguste, individualismul, formalismul etc., manifestate pînă mai ieri de comitetul organizației de bază U.T.M. și îndrumă comitetul spre o activitate colectivă susținută, vie și atrăgătoare. Majoritatea obiectivelor se adresează în primul rînd acestuia. Pentru a le da viață, membrii comitetului trebuie să ceară mai mult sprijin organizației de partid, să colaboreze mai strîns cu conducerea stațiunii și cu comitetul de întreprindere.

Statornicind măsuri juste pentru a îndruma organizația de bază U.T.M. pe calea cea bună, hotărîrea adunării generale pune în fața fiecărui utemist sarcina urgentării lucrărilor de reparații.

Biruind greutățile prin voință și pricepere, tinerii mecanizatori își vor da toată silința pentru a ieși la cîmp cu tractoare bine reparate și la vreme. Munca lor va rodi în belșugul holdelor, pentru bunăstarea și fericirea poporului muncitor, cinstindu-le calitatea de tineri mecanizatori.

D. AVARVAREI

Creatorii de modele au lucrat cu multă sîrguință pentru realizarea unui bogat asortiment de desene pentru materialele de cămăși.

Odată imprimate cu desene, țesăturile iau drumul fabricilor, cooperativelor și al altor întreprinderi de confecții.

In fotografie: tovarășa Iulia Cseka împreună cu tovarășul Ștefan Weisz de la cooperativa „Cootex" din Oradea, croind un nou lot de materiale pentru cămăși bărbătești.

Foto: Agerpres

Să înceteze grosolanul amestec al S. U. A. în treburile interne ale Chinei!

DELHI 29 (Agerpres). — TASS transmite: Presa indiană își exprimă neliniștea în legătură cu noile încercări ale guvernului S.U.A. de a se amesteca în afacerile interne ale Republicii Populare Chineze și de a împiedica eliberarea insulei Taivan. Ziarul „Statesman" califică amestecul american drept „unul dintre cele mai triste aspecte ale situației internaționale".

Referindu-se la acțiunile S. U. A. în strîmtoarea Taivan, ziarul scrie: „Camera Reprezentanților din S.U.A. afirmă că păstrarea unor insule situate la 6.000 mile de continentul american ar trebui să fie considerată o primejdie pentru Statele Unite". Care trebuie să fie atunci primejdia pentru China, cînd puteri neprietene controlează insule situate la mai puțin de 25 mile de litoralul său?

TAIVANUL APARȚINE CHINEI

HELSINKI 29 (Agerpres). — TASS transmite: Comentatorul de politică externă al ziarului „Suomen Sosialidemokraatti", Svento, condamnă politica S.U.A. față de Republica Populară Chineză. Prin politica lor față de China, politică care provoacă „mirare", scrie comentatorul, Statele Unite își fac rău lor înseși, ridică împotriva lor nu numai poporul Chinei, ci și popoarele altor țări din Asia, își închid marea piață chineză și mențin încordarea internațională.

Svento subliniază că Taivanul „aparține Chinei și în această privință este puțin probabil că s-ar putea găsi o altă interpretare".

TOATE ÎNCERCĂRILE S.U.A. VOR FI INUTILE

DJAKARTA 29 (Agerpres). — China Nouă transmite: Într-un articol de fond publicat în numărul său din 26 ianuarie, ziarul indonezian „Harian Rakjat" denunță amenințările Statelor Unite de a face uz de forța armată împotriva Republicii Populare Chineze.

Ziarul afirmă că opinia publică mondială cere cu hotărîre ca forțele militare americane să se retragă din Taivan și să se recunoască Chinei drepturile asupra insulei Taivan. China trebuie să-și ocupe locul care i se cuvine în cadrul Organizației Națiunilor Unite.

„Harian Rakjat" declară că isteria războinică din Statele Unite a devenit atît de acută încît s-au găsit unele personalități cu răspundere care au propus un atac armat direct împotriva Chinei. Dar, scrie ziarul în încheiere, toate încercările Statelor Unite vor fi inutile. Poporul chinez va lupta cu eroism pentru eliberarea Taivanului.

GLASUL OPINIEI PUBLICE AMERICANE

WASHINGTON 29 (Agerpres). — TASS transmite: Senatorul independent Wayne Morse, care s-a pronunțat în senat împotriva rezoluției prin care se acordă președintelui S.U.A. dreptul de a folosi forțe armate împotriva Republicii Populare Chineze sub pretextul „apărării" Taivanului și a altor insule chineze, a dat publicității o serie de scrisori în care alegătorii americani cer respingerea acestei rezoluții de către Congres. „Nu acordați președintelui dreptul de a se amesteca în războiul civil din China, scrie Gross din Los Angeles. După părerea noastră, acest act nu este nici logic, nici rezonabil și nici nu are temei moral". „Nu admiteți în nici un fel de împrejurări atacarea Chinei continentale", cere în scrisoarea sa cetățeanul Romcy din orașul Cleveland. „Politica lui Dulles, se spune în scrisoarea lui Russo din Portland (statul Oregon), va avea rezultate nefaste. Măsurile militare și riscul nu pot fi prezentate drept mijloace pentru menținerea păcii. Cer să vă pronunțați împotriva amenințărilor nedibace cu războiul, împotriva pierderii prestigiului nostru în Asia și în întreaga lume, împotriva măsurilor necinstite ale guvernului nostru care provoacă panică în Congres și în rîndurile întregii națiuni".

Pronunțîndu-se împotriva ocupării Taivanului de către forțele armate ale S.U.A., Vianzand scrie din Washington: „America ar porni împotriva oricărei țări care ar ocupa insulele situate de-a lungul litoralului nostru. Noi nu am vrea ca China să-și țină trupele în Porto-Rico, Cuba sau Alaska... De aceea, să plecăm din Formoza și să permitem chinezilor să termine cu propriul lor război civil". Fiecare vot dat pentru „apărarea" Taivanului, se spune în continuare în scrisoare, „va însemna un sprijin dat ciankaișiștilor și grupului de americani privilegiați, împotriva voinței poporului american". Americanul Halcomb din statul Virginia cere retragerea flotei a 7-a din strîmtoarea Taivanului, deoarece poporul american „nu vrea ca militariștii să-l atragă într-un război nimicitor și absurd".

CONVOCAREA UNEI ȘEDINȚE A CONSILIULUI DE SECURITATE

NEW YORK 29 (Agerpres). — TASS transmite: Președintele Consiliului de Securitate, Munro, (Noua Zeelandă) a anunțat că pentru dimineața zilei de 31 ianuarie a fixat o ședință a Consiliului de Securitate în vederea discutării situației din strîmtoarea Taivanului. Ședința este convocată la propunerea delegației Noii Zeelande, care a adresat în legătură cu aceasta Consiliului de Securitate o scrisoare specială.

Lodge, reprezentantul S.U.A. în O.N.U., a declarat imediat că guvernul S.U.A. „sprijină inițiativa guvernului Noii Zeelande" în această problemă.

Hotărîrea senatului american

WASHINGTON 29 (Agerpres). — TASS transmite: La 28 ianuarie Senatul S.U.A. a aprobat cu 85 voturi pentru și 3 voturi contra o rezoluție, care autorizează pe președintele S.U.A. să folosească forțele armate ale Statelor Unite pentru așa numita „asigurare a securității" Taivanului și a insulelor Penhuledao.

Rezoluția a fost discutată în Senat în atmosfera isteriei războinice a atacurilor dușmănoase și a amenințărilor la adresa Republicii Populare Chineze.

Discursurile adepților acestei rezoluții au dovedit clar că cercurile guvernante ale S.U.A. țind să smulgă Chinei insula Taivan și insulele Penhuledao, care sînt teritorii străvechi ale Republicii Populare Chineze, și să agraveze și mai mult situația în Extremul Orient.

*

WASHINGTON 29 (Agerpres) — TASS transmite: Președintele Eisenhower a semnat rezoluția Congresului în problema măsurilor militare luate de S.U.A. sub pretextul „asigurării securității Formozei, a insulelor Pescadores și a teritoriilor situate în această zonă", adică de fapt rezoluția referitoare la amestecul militar în afacerile interne ale Chinei.

Ieșirea isterică a unui exponent al ciankaișiștilor

NEW YORK 29 (Agerpres). — TASS transmite: Potrivit relatărilor presei, la 27 ianuarie a luat cuvîntul la Taipe (Taivan) generalul în retragere american Chennault, cunoscut pentru strînsele sale legături cu rămășițele ciankaiștilor.

Din aceste relatări reiese că Chennault s-a dedat la atacuri grosolane împotriva R. P. Chineze cerînd în mod isteric „să se răfuiască cu comuniștii chinezi".

Exprimînd neliniștea cercurilor agresive americane în legătură cu succesele rapide pe care le obține în dezvoltarea ei China populară, Chennault a cerut atacarea imediată a R. P. Chineze.

Referindu-se la forțele cu ajutorul cărora Chennault cere „să se răfuiască" cu poporul chinez, el a declarat: „Putem folosi trupele țărilor asiatice prietene". Iar S.U.A. trebuie „să le echipeze și să le asigure sprijinul forțelor maritime și aeriene militare".

Lucrările primei sesiuni a Comitetului consultativ al O.N.U. pentru pregătirea conferinței internaționale în problemele folosirii pașnice a energiei atomice au luat sfîrșit

NEW YORK 29 (Agerpres). — TASS transmite: La 28 ianuarie s-a încheiat la New York prima sesiune a Comitetului consultativ O.N.U. pentru pregătirea conferinței internaționale în problemele folosirii pașnice a energiei atomice.

După cum se știe, în cursul lucrărilor Comitetului, reprezentantul U.R.S.S., academicianul D. V. Skobelțin, a propus să se includă în programul conferinței punctul „Prima centrală electrică industrială atomică în U.R.S.S. și căile de dezvoltare a energeticei atomice".

Sus menționata propunere exprimă năzuința guvernului sovietic de a contribui pe toate căile la dezvoltarea colaborării internaționale în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri pașnice și hotărîrea sa de a transmite experiența tehnico-științifică corespunzătoare acumulată în Uniunea Sovietică.

Această chestiune, care are o mare importanță pentru folosirea pașnică a energiei atomice, a fost inclusă în programul lucrărilor conferinței, deși reprezentanții S.U.A. și ai altor țări au încercat să împiedice includerea ei pe ordinea de zi.

Trebuie subliniat că în cursul lucrărilor Comitetului au fost întreprinse anumite încercări de a restrînge lucrările sale și de a limita rolul său la aprobarea formală a punctelor de program și a regulilor de procedură a lucrărilor conferinței propuse anterior Comitetului. Cercurile ziaristice leagă aceste încercări de tendința S.U.A. de a prelua pregătirea conferinței și conducerea lucrărilor ei fără a lua în considerare alte țări. În această ordine de idei, trebuie semnalat caracterul neobișnuit pentru o conferință internațională al unor importante reguli de procedură care au fost adoptate de majoritatea mecanică a Comitetului consultativ.

Astfel, Comitetul a adoptat o regulă potrivit căreia conferința este privată de dreptul de a stabili propria ei ordine de lucru. Mai mult decît atît, în virtutea regulilor adoptate de Comitet, participanții la conferință vor fi de fapt lipsiți de posibilitatea de a-și exprima părerea în orice chestiune privind procedura lucrărilor conferinței. Totodată președintelui conferinței și președinților secțiilor acestei conferințe li se acordă drepturi neobișnuite și absolut nelimitate în ce privește conducerea ședințelor, fapt care nu va contribui la un schimb larg și multilateral de păreri care trebuie să aibă loc la o asemenea conferință internațională. Caracterul neobișnuit al unei serii de reguli de procedură, adoptate de comitet este dovedit de asemenea de adoptarea unei reguli speciale care prevăd selecționarea absolut arbitrară a rapoartelor care vor fi prezentate conferinței.

Declarațiile unor maniaci atomici din S. U. A.

WASHINGTON 29 (Agerpres). — TASS transmite: Recent, în comisia pentru problemele forțelor armate a Camerei Reprezentanților a S.U.A. a început discutarea programului militar al S.U.A. pe anul bugetar 1956. Luînd cuvîntul în cadrul unei ședințe a comisiei, ministrul Apărării Wilson, a subliniat că în acest program „se pune un deosebit accent pe folosirea energiei atomice în operațiunile militare". El s-a lăudat cu acest prilej că forțele armate americane „și-au îmbunătățit posibilitățile în domeniul armei atomice". În prezent, a declarat Wilson, forțele armate ale S.U.A. „constituie cea mai mare mașină de război pe care a întreținut-o vreodată țara noastră într-o perioadă de timp îndelungată". Repetînd născocirile răsuflate despre „primejdia comunistă", Wilson a declarat că în momentul de față nu se prevede „vreo reducere mai serioasă a forțelor noastre armate și nici micșorarea totalului nostru anual de cheltuieli în scopuri militare".

Luînd cuvîntul în cadrul aceleiași comisii, amiralul Radford, președintele grupului mixt al șefilor de stat major al S.U.A., a declarat cu cinism că S.U.A. „au ajuns acum la o asemenea etapă cînd arma atomică a devenit o armă obișnuită a cărei folosire este întru totul prevăzută în strategia și tactica noastră".

Cuvîntarea lui Maurice Thorez la ședința de închidere a Plenarei C. C. al Partidului Comunist Francez

PARIS 29 (Agerpres). — Ziarul „L'Humanite" publică textul cuvîntării rostită de Maurice Thorez în cadrul ședinței de închidere a Plenarei C.C. al Partidului Comunist Francez.

Anul care s-a scurs, a declarat Thorez, a fost marcat prin mari succese ale forțelor păcii în Franța și în lumea întreagă. Rezistența eroică a poporului vietnamez, lupta oamenilor muncii din Franța împotriva războiului murdar din Indochina, inițiativa Uniunii Sovietice, au dus la armistițiul din Indochina. Adunarea Națională franceză a respins „comunitatea defensivă europeană", adică înarmarea Germaniei.

Totuși, imperialiștii americani n-au renunțat la politica lor agresivă. Ei fac totul pentru a împiedica destinderea care s-a conturat în încordarea internațională.

În aceste condiții, poporul nostru trebuie să sporească amploarea și proporțiile acțiunilor sale unite împotriva remilitarizării Germaniei al cărei scop este să dea bomba cu hidrogen în mîna foștilor generali hitleriști.

Comuniștii se vor afla ca întotdeauna în primele rînduri ale bărbaților și femeilor franceze de cele mai diferite concepții care vor răspunde la chemarea Consiliului Mondial al Păcii cerînd distrugerea în toate țările a stocurilor de arme atomice și încetarea imediată a producției lor.

Important este că pentru prima dată după o perioadă îndelungată, lupta noastră pentru pace, pentru o împăcare adevărată între popoarele francez și german a avut răsunet și a găsit sprijin în Germania occidentală.

Milioane de socialiști, de membri ai sindicatelor, de democrați din Germania occidentală ajung, ca și comuniștii, la concluzia că pentru Germania există o altă cale decît aceea a militarismului și a revanșei. În fața lor se conturează posibilitatea de a restabili unitatea țării lor, de a dezvolta instituțiile democratice și de a sprijini în sfîrșit stabilirea unor relații pașnice cu statele vecine. Conducătorii partidului socialist francez au ales tocmai acest moment spre a porni pe altă cale decît tovarășii lor germani, pentru a-i lovi din spate. Ei trădează totodată atît interesele Franței cît și interesele internaționalismului proletar.

Întreaga economie a țării noastre este îndreptată spre pregătirea războiului: o urmare a acestei situații este nu numai imposibilitatea oricărei „înviorări" a economiei, ci și înrăutățirea rapidă a situației maselor de oameni ai muncii. Industria producătoare de mărfuri de larg consum, de pildă, cea textilă, continuă să se afle la un nivel inferior celui antebelic. Se dezvoltă doar acele ramuri economice care sînt legate de producția de armament.

Partidul nostru comunist va depune toate eforturile pentru a uni cele mai largi mase în lupta pentru satisfacerea revendicărilor economice, pentru libertate, pentru pace și independență națională. Această unire, recomandată de Congresul al XIII-lea al partidului nostru, ne-a și adus, după cum am văzut, rezultate importante. Masele franceze se apropie treptat și neîncetat de punctul de vedere pe care noi îl susținem de atîția ani, și anume că condiția oricărei schimbări substanțiale în țară este schimbarea politicii externe. Nu este oare adevărat că contradicțiile și înșelarea, caracteristice politicii dusă de președintele Consiliului de Miniștri, devin din zi în zi tot mai evidente? Nu este oare adevărat că oamenii cărora demagogia guvernului le putea făuri oarecari iluzii, își revin repede? Tocmai prin aceasta se și explică năzuința tot mai largă spre unirea muncitorilor și rîndurilor democratice, năzuință care se îmbină cu amintirea vie despre frontul popular. Prin aceasta se explică și noile manevre avînd ca scop să abată masele de la lupta pentru o adevărată schimbare, să împiedice unirea tuturor forțelor naționale și democratice.

În aceste zile de răspundere serioasă pentru partid, fiecare activist trebuie să-și dubleze exigența față de sine însuși; fiecare trebuie să facă eforturile necesare pentru mobilizarea majorității covîrșitoare a populației împotriva înarmării Germaniei, împotriva pericolului îngrozitor al unui război atomic.

Unindu-ne cu toți oamenii muncii, cu toți democrații, noi vom zădărnici planurile ațîțătorilor la război. Vom contribui să se obțină o schimbare a orientării politicii franceze, condiția primordială pentru îmbunătățirile pe care le doresc clasa muncitoare și întregul nostru popor.

TINERETUL DE PESTE HOTARE

Plecarea unei delegații a studenților chinezi la conferința de la Nyon

PEKIN 29 (Agerpres). — China Nouă transmite: La 26 ianuarie, o delegație a Federației studenților din întreaga Chină a plecat cu avionul în Elveția pentru a participa la o conferință în legătură cu problemele păcii, care va avea loc la Nyon, între 1 și 4 februarie.

Conferința a fost convocată din inițiativa Uniunii Internaționale a Studenților și a Federației Internaționale a Asociației creștine a studenților.

Declarația lui Rudolf Faust, fruntaș al mișcării democratice de tineret din Germania occidentală

BERLIN 29 (Agerpres). — A.D.N. transmite: Rudolf Faust, președintele Biroului Central din Germania occidentală al Uniunii Tineretului Liber German, a făcut o declarație presei în care demască afirmațiile false ale cercurilor guvernante de la Bonn cu privire la caracterul „democratic" al wehrmachtului pe cale de a fi creat în Germania occidentală. În declarație sînt demascate de asemenea încercările lui Blanck, de fapt ministru de război al Bonnului, de a apare în fața opiniei publice drept adept al armatei „noi democrate". Faust a chemat tineretul și întregul popor german la vigilență și a subliniat necesitatea intensificării luptei împotriva înarmării, recrutărilor și acordurilor de la Paris, pentru un viitor pașnic al tineretului german.

Congresul Uniunii Tineretului Polonez

VARȘOVIA 29 (Agerpres). — P.A.P. transmite: La 28 ianuarie, la Varșovia s-a deschis cel de al II-lea Congres al Uniunii Tineretului Polonez (U.T.P.). În spațioasa sală a Academiei de educație fizică s-au adunat peste 1.200 delegați — tineri fruntași în producție și agricultură, studenți, elevi ai școlilor medii și profesionale.

La ședință au asistat: Boleslaw Bierut, Aleksander Zawadski, Jozef Cyrankiewicz Konstantin Rokossowski și alți conducători ai partidului și guvernului. La lucrările Congresului iau parte delegații ale Federației Mondiale a Tineretului Democrat, Uniunii Internaționale a Studenților, o delegație a Uniunii Tineretului Comunist Leninist al U.R.S.S. din care fac parte V. I. Kocemasov, secretar al C. C. al U.T.C.L., A. N. Aksenov, secretar al C.C. al U.T.C.L. al R.S.S. Bieloruse și S. K. Kirilova, secretară a C. C. al U.T.C.L. al R.S.S. Ucrainene, precum și reprezentanți ai tineretului cehoslovac și german.

Deschizînd Congresul, Janina Balcerzak, secretară a Comitetului de direcție al Uniunii Tineretului Polonez, a subliniat că Uniunea grupează în rîndurile sale peste 2.000.000 tineri și tinere — luptători activi pentru progres, democrație și socialism. Tineretul este primul ajutor al partidului în îndeplinirea sarcinilor sale de onoare în ce privește asigurarea dezvoltării continuie a industriei, agriculturii, științei, culturii, creșterii nivelului de trai al maselor largi ale celor ce muncesc

Congresul a aprobat în unanimitate următoarea ordine de zi: Raportul de activitate al Comitetului de direcție al Uniunii Tineretului Polonez; raportul de activitate al Comisiei Centrale de revizie; raportul cu privire la modificările în statutul Uniunii Tineretului Polonez; alegerea organelor de conducere.

S-a dat apoi cuvîntul lui Boleslav Bierut, prim secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez. În numele C.C. al P.M.U.P. el a salutat cu căldură Congresul urîndu-i succes în muncă.

Astăzi, a spus Bierut, construim cu toții generația bătrînă și tînără a epocii noastre — o viață nouă, bazată pe o nouă orînduire socială în care nu trebuie să existe oameni lipsiți de drepturi, în care nu va exista exploatarea omului de către om.

Uniunea Tineretului Polonez, a subliniat în continuare B. Bierut, are un rol însemnat în educarea ideologică și politică a tineretului, exercitînd totodată influență asupra maselor largi ale tineretului neîncadrat în Uniune.

Tineretului nostru, a arătat Bierut, îi sînt apropiate și scumpe interesele tineretului sovietic, ale tinerilor și tinerelor din China, din țările de democrație populară și ale tineretului din întreaga lume. El este solidar cu lupta dusă de toate forțele iubitoare de pace împotriva ațîțătorilor la un nou război, împotriva celor care vor să folosească în scopuri criminale remarcabilele realizări ale științei. Ne sînt apropiate și scumpe popoarele Uniunii Sovietice, ne este apropiat și scump tineretul sovietic și eroicul său Comsomol leninist cu care ne unește lupta comună și năzuințe nobile comune.

În continuare, Boleslaw Bierut a vorbit despre sarcinile ce stau în fața poporului polonez și despre rolul Uniunii Tineretului Polonez în lupta pentru îndeplinirea acestor sarcini.

„Partidul și Comitetul său Central, a spus în încheiere Boleslaw Bierut, sînt convinse că lucrările Congresului vostru vor contribui la îmbunătățirea continuă a activității Uniunii Tineretului Polonez. Partidul nostru consideră că Uniunea Tineretului Polonez va căpăta în urma acestui Congres o și mai bogată experiență, va fi și mai puternică și mai bine înarmată în lupta pentru însușirea științei, pentru ridicarea productivității muncii, pentru pace și socialism".

Aleksander Juszkiewicz a salutat Congresul în numele Comitetului pe întreaga Polonie al Frontului Național.

★

VARȘOVIA 29 (Agerpres). — P.A.P. transmite: În ședința din 29 ianuarie a Congresului Uniunii Tineretului Polonez, Elena Jaworska, președintă a Comitetului de direcție al Uniunii a prezentat raportul de activitate. În cei șase ani și jumătate care au trecut de la Congresul de unificare, a declarat Jaworska, Polonia populară s-a schimbat devenind de nerecunoscut: Varșovia a fost ridicată din ruine, în diferite regiuni ale țării au apărut uriașe obiective industriale cum sînt Nowa Huta, Kondzierzin, Zeran Wizow, Werzbica și altele. S-au creat noi centre de știință și cultură. Izvorul tuturor acestor mari transformări este puterea populară, forța conducătoare a clasei muncitoare și partidul său. Anul acesta, în august, a spus Jaworska, Varșovia va primi pe reprezentanții tineretului democrat din lume. Cel de al 5-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților va fi o puternică demonstrație în lupta pentru consolidarea păcii între popoare. Vom face totul pentru ca marea sărbătoare a tineretului să se desfășoare cît mai frumos.

Sîntem la începutul ultimului an al planului de 6 ani. Tinerii și tinerele din țară participă activ la întrecerile socialiste, muncesc cu abnegație în uzine, fabrici, mine și pe șantiere pentru a transpune cu succes în viață mărețele sarcini trasate de partid. Congresul nostru are loc într-un moment cînd principala atenție a întregului popor este îndreptată spre obținerea unui avînt al producției agricole.

Raportoarea a relevat sarcinile care stau în fața tineretului în vederea asigurării acestui avînt. Ea a subliniat că organizațiile Uniunii Tineretului Polonez de la sate numără peste 450.000 de membri. Este necesar, a declarat Jaworska, să se întărească Uniunea prin primirea de noi membri din rîndurile tineretului de la sate.

Jaworska și-a consacrat o bună parte a raportului ei sarcinilor educației politico-ideologice a tineretului și îmbunătățirii muncii organizatorice de masă, precum și muncii organizațiilor de pionieri. Noi, a spus Jaworska, vom întări Uniunea noastră și vom face totul pentru a deveni adevărați susținători ai partidului în lupta pentru o Polonie nouă, pentru pace și socialism.

În ședința din seara zilei de 28 ianuarie, Congresul a ascultat raportul de activitate al Comisiei de revizie după care au urmat discuțiile.

Congresul își continuă discuțiile.

Deputații din Bundestag puși în imposibilitate de a-și expune părerile

BERLIN 29 (Agerpres). — A.D.N. transmite: La 26 ianuarie, Consiliul decanilor de vîrstă din Bundestagul de la Bonn a luat o hotărîre care urmărește să pună pe deputații din Bundestag în imposibilitate de a-și expune părerile. Această hotărîre îngrădește drepturile deputaților de a pune întrebări în parlament în timpul dezbaterilor. Astfel, guvernul nu poate fi interpelat în cursul declarațiilor guvernamentale și al primei citiri a noilor proiecte de legi. Această hotărîre a fost luată după ce Adenauer a fost pus în încurcătură în urma întrebărilor ce i-au fost adresate în cadrul primei dezbateri a acordurilor de la Paris.

Scurte știri

● La 28 ianuarie, la ambasada U.R.S.S. de la Paris, atașatul militar sovietic, generalul-maior Zotov, a înmînat medaliile pentru ocuparea Konigsbergului foștilor piloți ai regimentului de aviație francez „Normandie-Niemen", care a luptat pe frontul sovieto-german în cursul celui de al doilea război mondial.

● Agenția Associated Press anunță că ministrul Afacerilor Externe al Australiei, Casey, a declarat că, în calitatea sa de membru al pactului S.E.A.T.O., Australia nu poate fi inclusă în nici un fel de acțiune americană în regiunea insulei Taivan.

● Ziarele publică comunicatul Direcției Centrale de Statistică a Republicii Populare Democrate Coreene cu privire la rezultatele îndeplinirii planului de stat de refacere și dezvoltare a economiei naționale a R.P.D. Coreene pe anul 1954.

Potrivit comunicatului, producția industriei de stat și cooperatiste a sporit în 1954 cu 76 la sută față de 1953, depășind cu 3 la sută nivelul anului antebelic 1949.

● La 29 ianuarie, V. M. Molotov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a primit pe dl. William Randolph Hearst-junior proprietarul concernului american de presă și editură Hearst, care întreprinde prin U.R.S.S. o călătorie cu caracter turistic. W. R. Hearst a fost însoțit de J. Kingsbury Smith, directorul general pentru Europa al agenției telegrafice International News Service.

● În ziua de 28 ianuarie majoritatea reacționară a Camerei italiene, la cererea guvernului, a hotărît ridicarea imunității parlamentare deputaților comuniști Mario Montagnana, Guido Faletra și Clemente Maglie, cărora le este adusă acuzația provocatoare de „ofensă la adresa guvernului". De asemenea, guvernul italian a cerut ridicarea imunității parlamentare deputaților Mario Alicata (comunist), Maria Vittoria Mezza (socialistă) și Battista Stucchi (socialist) cărora le-au fost aduse aceleași acuzații. Camera deputaților a respins însă această cerere.

● Otto Grotewohl, primul ministru al Republicii Democrate Germane, Walter Ulbricht, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și Lothar Bolz vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministru al Afacerilor Externe au primit la 29 ianuarie pe G. M. Pușkin, ambasadorul U.R.S.S. în Republica Democrată Germană, care s-a întors de la Moscova.

● Jawaharlal Nehru, primul ministru al Indiei și Mohammed Ali, primul ministru al Pakistanului au sosit la Londra pentru a lua parte la conferința prim-miniștrilor Commonwealthului care se deschide în capitala Angliei luni 31 ianuarie.

● După cum anunță agențiile de presă, primul ministru al Danemarcei, Hans Hedtoft care a sosit la Stockholm pentru a lua parte la sesiunea Consiliului Nordului ce s-a deschis în ziua de 28 ianuarie, a încetat subit din viață în urma unei crize cardiace. După cum se anunță din Copenhaga, H. C. Hansen, ministru danez al Afacerilor Externe, a asumat funcția de prim-ministru în urma decesului lui Hedtoft.

Un eșec al organizatorilor de calomnii din Siria

DAMASC 29 (Agerpres). — TASS transmite: Zilele acestea ziarul reacționar sirian „Saut Ul-Arab" a publicat o declarație calomnioasă la adresa Uniunii Sovietice, făcută chipurile de doctorul Sami Dahan, membru al Academiei de Științe a Siriei, care a vizitat recent U.R.S.S. împreună cu o delegație a oamenilor de știință sirieni.

În această declarație se afirmă că delegației siriene i-ar fi fost chipurile impus un program dinainte pregătit pentru vizitarea Uniunii Sovietice, că membrii ei au fost „urmăriți" și că ei n-au putut veni în contact direct cu oamenii de știință sovietici etc.

În legătură cu aceasta, doctorul Sami Dahan a publicat în cîteva ziare o dezmințire în care respinge cu indignare declarația calomnioasă ticluită și atribuită lui.

În cercurile ziariștilor din Damasc s-a aflat că declarația pe care ziarul „Saut Ul-Arab" o atribuie doctorului Dahan a fost ticluită după directivele secției serviciului de informații al S.U.A. din Damasc, pentru a slăbi impresia uriașă pe care a produs-o asupra cercurilor științifice și asupra opiniei publice din Siria declarația făcută de Jafar El-Hasan, șeful delegației oamenilor de știință sirieni și de alți membri ai delegației care au vizitat Uniunea Sovietică.

Greva generală a muncitorilor din orașul Genua

ROMA 29 (Agerpres). — Muncitorii din orașul Genua au declarat grevă generală și au ocupat întreprinderile, în semn de protest împotriva provocărilor fasciste ale poliției care a atacat la 25 ianuarie o demonstrație muncitorească, și în semn de solidaritate cu docherii din portul Genua, care se află în grevă de nouă zile. După cum s-a mai anunțat, greva docherilor a fost organizată împotriva măsurilor provocatoare al guvernului care a legiferat folosirea spărgătorilor de grevă.

Uneltiri împotriva mișcării populare de eliberare din Malaya

ȘANHAI 29 (Agerpres). — TASS transmite: Se anunță că în capitala Malayei, Kuala-Lumpur, a sosit directorul general al departamentului poliției din Tailanda, generalul-locotenent Pao Srianon. Timp de trei zile el a purtat tratative cu conducătorul operațiunilor militare din Malaya, generalul-locotenent Bourne, cu privire la măsurile comune ale autorităților engleze și tailandeze în lupta împotriva mișcării populare de eliberare din Malaya. Pao Srianon a declarat că Tailanda intenționează să construiască la frontiera dintre Malaya și Tailanda fortificații pentru lupta împotriva partizanilor malayezi.

În cursul tratativelor s-a hotărît să se înființeze un birou de spionaj anglo-tailandez, care va coordona operațiunile împotriva armatei populare de eliberare malayeze.

Conferința juriștilor din țările Asiei

DELHI 29 (Agerpres). — La Calcutta se desfășoară conferința juriștilor din țările Asiei, la care iau parte delegații din China, Birmania, India, Pakistan și din alte țări. La 28 ianuarie a sosit la Calcutta, pentru a participa la lucrările conferinței, delegația sovietică.

Juriștii din țările Asiei au cerut interzicerea folosirii bombelor atomică și cu hidrogen precum și a experiențelor cu aceste arme.

Participanții la conferință au declarat că sprijină întru totul cele cinci principii ale coexistenței pașnice proclamate de primii miniștri ai Indiei, Chinei și Birmaniei.

La 27 ianuarie în cadrul conferinței a fost dezbătută problema libertăților cetățenești.

Semnarea unui acord romîno-iugoslav

În ziua de 28 ianuarie a. c. s-a semnat la Timișoara un acord între Republica Populară Romînă și Republica Federativă Populară Iugoslavia cu privire la repararea, reconstituirea și completarea bornelor și semnelor de frontieră precum și la curățirea liniei frontierii romîno-iugoslave.

Lucrările au decurs într-o atmosferă de colaborare și înțelegere reciprocă.

Acordul a fost semnat din partea Republicii Populare Romîne de colonel Constantin Nicolaescu iar din partea Republicii Federative Populare Iugoslavia de colonel Karlo Suman. (Agerpres)

SPECTACOLE

DUMINICĂ 30 IANUARIE 1955

TEATRE: **Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.:** Traviata (ora 11), Călărețul de aramă (ora 19,30); **Teatrul de Stat de Operetă:** Casa cu trei fete (ora 10,30), Aculina (ora 19,30); **Național „I. L. Caragiale" (Studio):** Mielul turbat (ora 10), Nunta lui Krecinski (ora 15), Platon Krecet (ora 19,30); **Național „I. L. Caragiale" (Comedia):** Floarea purpurie (ora 10), Îndrăgostiții (ora 15), Doamna nevăzută (ora 19,30); **Municipal:** Visul unei nopți de vară (ora 10), Cum vă place (ora 15), Arcul de Triumf (ora 19,30); **Tineretului:** Libelula (orele 10 și 19,30); **Studioul actorului de film „C. Nottara":** Micii burghezi; **Armatei (B-dul G-ral Magheru):** Avarul (ora 10), Mașenka (ora 15), Invazia (ora 19,30); **Armatei (Calea 13 Septembrie):** Vlaicu Vodă (ora 10), Cîntec despre marinarii Mării Negre (ora 19,30); **Muncitoresc C.F.R. (Giulești):** Spectacol Cehov (ora 10), Titanic vals (ora 15), Slugă la doi stăpîni (ora 19,30); **Ansamblul de Estradă al R.P.R.:** Fără mănuși (ora 11), Concert E. Ionescu (ora 16) și Concert de muzică ușoară romînească (ora 20,15), în sala din Calea Victoriei nr. 174, Magazin de stat (ora 19,30) în sala din str. Alex. Popov nr. 23, Recital umoristic cu N. Stroe (ora 16) și Concert E. Ionescu (ora 20 în sala Dalles); **Circul de Stat:** Primul spectacol (ora 16 și 20); **Teatrul „Țăndărică":** Moș Gerilă (ora 11), Frații Liu (ora 19,30, în sala „Orfeu"), Gîscănelul (ora 11), Băiatul și vîntul (ora 17), Umor pe sfori (ora 20 în sala „Baruch Berea"); **Ansamblul de păpuși al Teatrului Armatei:** Capra cu trei iezi (ora 10), Tică și Rică la teatrul de păpuși (ora 16, în sala „Modern" din B-dul 6 Martie nr. 2).

CINEMATOGRAFE: **Patria:** Fără acoperiș, Umor pe sfori (complectare); **I. C. Frimu, Înfrățirea între popoare:** Jucătorul de rezervă; **Republica, București:** Desfășurarea, Și Ilie face sport; **Tineretului:** Secretul sîngelui; **Elena Pavel:** Castelul de cărți; **Lumina:** Chestiunea rusă; **Victoria, Gh. Doja:** Mascarada; **Alex. Popov Volga:** Examen de maturitate; **Maxim Gorki:** Sărbătoarea Marii Prietenii, A 37-a Aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie la Moscova; **8 Martie, Popular:** Ordinul Anna; **Vasile Roaită:** Prieteni credincioși; **Unirea:** Scrisoarea cifrată; **Cultural M. Eminescu:** Furtună pe Nipru; **Constantin David:** Asaltul fortului din munți; **Alex. Sahia:** De doi bani speranță; **Flacăra:** Misterul lacului din munți; **T. Vladimirescu:** Campionatul mondial de fotbal; **Aurel Vlaicu:** Un pichet în munți; **Munca:** Caut o nevastă; **Arta:** Nicholas Nickleby; **Miorița:** Mai tare ca noaptea.

La cinematografele Patria, Republica, București și I. C. Frimu rulează în complectare jurnalul „Conferința de la Moscova a țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa".

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10, 7.61.00. Secția scrisori Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".